№ 30 Warszawa, dnia 25 października 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.
Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę za kwartał IV-ty — 1924 r., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

TREŚĆ.

Organizacja władz.

598.

KOMUNIKAT.

Z powodu przeniesienia z dniem 1 lipca 1924 r. siedziby urzędowej Starostwa dla powiatu Husiatyńskiego z Husiatyna do Kopyczyniec i zmiany nazwy powiatu Husiatyńskiego na powiat Kopyczyniecki, zarządzono przeniesienie siedziby urzędowej Inspektoratu Skarbowego z Husiatyna do Kopyczyniec.

Warszawa, dnia 30 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *E. Jasieński,*
w z. Dyrektora Departamentu.

Opłaty stemplowe.

599.

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 października 1924 r.

o opłatach stemplowych i sądowych w sprawach, związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno-prawnych.

Na podstawie art. 1 litera F., punkt 2 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 9 września 1924 r. stanowię:

§ 1. We wszystkich sprawach, wynikłych z zastosowania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu wierzytelności prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441) w brzmieniu rozporzą-

dzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 566), będą stosowane w przedmiocie opłat stemplowych i sądowych ogólne przepisy z poniższemi zmianami:

Opłaty stemplowe.

§ 2. 1) Ugody (układy pojednawcze) pozasądowe, o ile mają za przedmiot jedynie przerachowanie zobowiązań prywatno-prawnych na złote, oraz udzielenie zwłoki lub innych ulg w spłacie (§§ 1, 2 ust. 1 i § 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441 — w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 czerwca 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 566) podlegają opłacie stałej w wysokości 1 zł.

2) Ugody (układy pojednawcze) pozasądowe podlegają opłacie według przepisów ogólnych o ile mają na celu poza przerachowaniem i udzieleniem ulg w przedmiocie spłaty także uregulowanie innych kwestji spornych.

Opłaty sądowe na obszarze sądów apelacyjnych: lubelskiego, warszawskiego i wileńskiego.

§ 3. 1) Wniosek o przerachowaniu postawiony w toku postępowania sądowego (§ 47 ust. 1 rozp. o przerachowaniu wierzytelności prywatno-prawnych) nie rodzi obowiązku uzupełnienia wpisu.

2) Przepis powyższy ma również zastosowanie do wniosków postawionych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1) W postępowaniu przed sądem I-ej instancji wartość powództwa należy traktować jako nieokreśloną i stosować art. 10 tymczasowych przepisów o kosztach sądowych z tem zastrzeżeniem, że pierwiastkowo oznaczony wpis nie może przekraczać kwoty 100 zł.

2) Ostateczna suma przypadającego wpisu określoną będzie według kwoty złotych, na którą sąd wyrokiem, lub strony same w ugodzie przerachowały wierzytelność.

§ 5. Od podań o przerachowanie w trybie postępowania incydentalnego, pobierany będzie wpis stosunkowy od wartości przedmiotu sporu (§ 4 nin. rozp.) w wysokości $^{1}/_{10}$%, nie mniej jednak, niż 2 zł.

§ 6. Od skarg incydentalnych w sprawach wymienionych w § 5 pobierany będzie wpis stały w wysokości 5 zł., a od skarg o uchylenie wyroków w tychże przedmiotach wpis w wysokości 10 zł.

§ 7. Wpisy oznaczone w § 5 i 6 niniejszego rozporządzenia nie ulegają zwrotowi w wypadkach określonych w art. 14 i 18 przepisów o kosztach sądowych.

§ 8. Od treści projektowanego ujawnienia w wykazie hipotecznym wyniku przerachowania wierzytelności hipotecznej pobierana będzie opłata stała w ilości 2 zł.

Opłaty sądowe na obszarze sądów apelacyjnych: krakowskiego i lwowskiego oraz sądu okręgowego w Cieszynie.

§ 9. 1) W postępowaniu sądowem (spornem i niespornem) podstawę wymiaru opłaty (należytości) sądowej od wyroku, orzeczenia lub ugody stanowić będzie w postępowaniu przed sądem I instancji kwota złotych, na którą sąd wyrokiem lub orzeczeniem, lub strony same w ugodzie przerachowały wierzytelność.

2) Jeżeli przerachowanie ma miejsce w drodze postępowania spornego, to dla wymiaru opłat sądowych od podań, protokółów i załączników będą stosowane postanowienia punktu 2 i 3 § 15 ces. rozp. z r. 1915 o należytościach sądowych.

§ 10. 1) W postępowaniu niespornem pobierana będzie opłata:

a) od orzeczenia każdej instancji wraz z poprzedzającem je postępowaniem w ilości ½% od kwoty złotych orzeczeniem ustalonej, nie mniej jednak niż 2 zł.; jeśli jednak przerachowanie dotyczy należności ustalonej prawomocnym wyrokiem lub ugodą sądową albo wierzytelności hipotecznej, to opłata wynosi $^{1}/_{10}$%, nie mniej jednak niż 2 zł.;

b) od ugód połowę opłaty określonej w punkcie a).

2) W postępowaniu niespornem opłaty od podań, protokółów i załączników pobierane nie będą.

§ 11. 1) Podania o ujawnieniu w księdze gruntowej przerachowania wierzytelności hipotecznej podlegają opłacie 2 zł.

2) Ujawnienia w księdze gruntowej uskutecznionych przerachowań odnośnie do istniejących już wpisów wolne są od należytości wpisowej (intabulacyjnej).

Opłaty sądowe na obszarze sądów apelacyjnych: poznańskiego i toruńskiego oraz sądu okręgowego w Katowicach.

§ 12. Wniosek o przerachowanie postawiony w toku postępowania sądowego (§ 47 ust. 1 rozp. o przerachowaniu) nie rodzi obowiązku uzupełnienia zaliczki.

§ 13. 1) W postępowaniu sądowem (spornem i niespornem) podstawę wymiaru opłaty sądowej w I instancji stanowić będzie kwota złotych, na którą sąd wyrokiem lub orzeczeniem, lub strony same w ugodzie przerachowały wierzytelność.

2) W postępowaniu spornem w I instancji zaliczka (§ 81 niem. ustawy o kosztach sądowych) pobierana będzie w wysokości $^{6}/_{10}$ pełnej opłaty przypadającej za jeden akt według wartości przedmiotu skargi.

§ 14. W postępowaniu niespornem pobierana będzie opłata:

a) od orzeczenia każdej instancji wraz z poprzedzającem je postępowaniem w ilości ½% od kwoty złotych orzeczeniem ustalonej, nie mniej jednak, niż 2 zł.; jeśli jednak przerachowanie dotyczy należności, ustalonej prawomocnym wyrokiem lub ugodą sądową, albo wierzytelności hipotecznej, to opłata wynosi $^{1}/_{10}$%, nie mniej jednak niż 2 zł.;

b) od ugód, zawartych w toku postępowania niespornego połowę opłaty, określonej w punkcie a);

c) od sądowego zadokumentowania ugody, zawartej poza postępowaniem sądowem jedna czwarta opłaty, określonej w punkcie a).

§ 15. Ujawnienia w księdze wieczystej przechowania wierzytelności hipotecznej podlegają opłacie stałej w ilości 2 zł.

Postanowienia końcowe.

§ 16. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z upływem 7 dni po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Wł. Wyganowski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 89 z dnia 13 października 1924 r., poz. 844).

600.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 października 1924 r.

w sprawie przyznawania nagród za przyczynianie się do wykrycia ukróceń opłat stemplowych (należytości stemplowych i bezpośrednich).

§ 1.

Nagrody przyznawać się będzie tym osobom, stojącym poza organami władz skarbowych, które doniosą władzy o ukróceniu opłaty stemplowej (należytości st. lub bezpośredniej) i udzielą tejże władzy takich wskazówek, że wykrycie ukrócenia niewątpliwie przypisać będzie można doniesieniu.

§ 2.

Od otrzymania nagrody wyklucza się współwinnych ukrócenia.

§ 3.

Nagrody przyznawać się będzie pod warunkiem, że donoszący wyjawi władzy swoją osobę (nazwisko) przed wykryciem ukrócenia, doniesienia bezimienne (anonimowe) nie uzasadniają przyznania nagrody zgłaszającemu się następnie donosicielowi.

§ 4.

Wysokość nagrody wynosić będzie 50% prawomocnie orzeczonej i ściągniętej kary pieniężnej (grzywny) bez wliczenia do niej ukróconej opłaty stemplowej, która w całości przypada Skarbowi Państwa.

Jeśli uprawnionych do otrzymania nagrody będzie kilka osób, podzieli się nagrodę między uprawnionych, stosownie do stopnia ich zasługi w wykryciu ukrócenia.

§ 5.

Przyznawanie nagród porucza się Izbom Skarbowym. Izba Skarbowa przedłoży sprawę Ministerstwu Skarbu w razie wątpliwości, czy nagroda ma być wogóle przyznana.

§ 6.

Przyznawanie nagrody przez Izbę następuje na podstawie wniosku władzy skarbowej I instancji, który to wniosek przedłożyć należy natychmiast po ściągnięciu kary pieniężnej (grzywny).

Nagrody wypłaca się z urzędu, bez wyczekiwania aż odnośna osoba o nagrodę się upomni.

§ 7.

Przeciw orzeczeniu Izby Skarbowej co do należności nagrody nie przysługuje żaden środek prawny.

§ 8.

Izba Skarbowa asygnować będzie wypłaty nagród z kredytu, przewidzianego na ten cel w budżecie wydatków Ministerstwa Skarbu, dział 5 § 16 „Nagrody za wykrycie przekroczeń skarbowych“.

Gdyby kredyt ten był na wyczerpaniu, winna Izba Skarbowa przedstawić zawczasu wniosek na przyznanie dalszego kredytu.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie do wszystkich doniesień, które wpłyną od dnia 1 listopada 1924 r. począwszy.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Przepisy celne.

601.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 6 października 1924 r.

o zmianie i uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 796).

Na zasadzie art. 7, ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządza się, co następuje:

§ 1. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 796) na niżej wymienione towary, podwyższa się, jak następuje:

Poz. taryfy celnej	NAZWA TOWARU	Cło od 100 kg. zł.	gr.
218	Żyto	15	—
219	Mąka żytnia	15	—
221	Otręby wszelkie . . .	10	—
223	Makuchy	5	—

§ 2. Uzupełniając taryfę celną, ustanawia się cła wywozowe na wymienione poniżej towary, jak następuje:

Poz taryfy celnej	NAZWA TOWARU	Cło od 100 kg. zł	gr.
246	Pszenica	15	—
247	Jęczmień	10	—
248	Owies	10	—
249	Mąka pszenna	15	—
250	Mąki inne oprócz wyżej wymienionych oraz oprócz mąki ziemniaczanej . .	15	—

§ 3. Towary, wymienione w § 2, nadane do przewozu koleją lub drogą wodną najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą w ciągu dni 14 od tegoż dnia wolne przy wywozie od opłaty cła wywozowego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze celnym.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 87 z dnia 7 października 1924 r., poz. 832).

602.

SPROSTOWANIE

b) W Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 811, w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w § 1, w uwadze, zamiast: „Od pozwoleń, wydawanych na przewóz towarów i t. d.", winno być: „Od pozwoleń, wydawanych na przywóz towarów i t. d.".

(Dz. U. R. P. z dn. 9.X 1924, Nr. 88).

603.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych,

z dnia 10 października 1924 r.

w sprawie uzupełnienia i przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzeń o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7, ustęp b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabelę towarów, podaną w § 1 rozporządzenia z dnia 11 lipca 1924 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 599), uzupełnia się, jak następuje:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
2 p. 1	Ryż wyłuszczony polerowany .	25%
p. 2	Ryż niewyłuszczony	bez cła
p. 3	Ryż łamany, zawierający najwyżej 5% wagi całych ziarn, przeznaczonych do wyrobu krochmalu — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	bez cła
p. 4	Ryż wyłuskany, lecz w błonce, niepolerowany do wyrobu ryżu polerowanego — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	bez cła

§ 2. Przedłuża się moc obowiązującą rozporządzenia Ministrów: Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 lipca 1924 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 599), uzupełnionego i częściowo zmienionego rozporządzeniami: z dnia 28 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 666), z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 787), z dnia 24 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 822).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 16 października 1924 r. i obowiązuje aż do nowego zarządzenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 89 z dnia 13 października 1924 r., poz. 847).

604.

KOMUNIKAT.

Położona na obszarze administracyjnym Warszawskiej Dyrekcji Ceł ekspozytura celna w Korcu, podległa urzędowi celnemu w Zdołbunowie, przemieniona została na samoistny urząd celny.

Warszawa, dnia 8 października 1924 r.

(—) *Kutschera.*

w z. Dyrektora Departamentu.

605.

OKÓLNIK T. 84.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że skórzane damskie kapelusze nieprzybrane, również z upiększeniami ze skóry wszelkiego gatunku, lub wyrobami z niej, podlegają cłu według poz. 57, p. 4, lit. b.

Kapelusze damskie słomkowe nieprzybrane, również z upiększeniami ze słomy, lub wyrobami z niej, podlegają cłu według poz. 210, p. 4.

Kapelusze damskie z gumelastyki ,także z ceraty, nieprzybrane, również przybrane w pierwszym wypadku gumelastyką, w drugim ceratą, lub wyrobami z nich, podlegają cłu według poz. 210, p. 3, analogicznie do czapek lakierowanych.

Wszystkie wyżej wymienione kapelusze, przybrane wstążkami, kwiatami, koronkami, lub innemi materjałami, opłacają cło, w myśl uwagi 1 do poz. 210, według poz. 209, p. 4.

Nakrycia na głowę w formie czepków nocnych, kąpielowych i t. p., podlegają cłu, według materjału, z dodatkiem do przypadającego cła 10% za obrąbienie, lub 50% za przybranie.

Warszawa, dnia 30 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Kutschera.*

w z. Dyrektora Departamentu Ceł.

Monopol tytoniowy.

606.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 września 1924 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13, 35 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) i w częściowej zmianie rozporządzeń: z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 916), z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285), z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 161) i z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 391) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejonowi hurtownicy tytoniowi na obszarze m. st. Warszawy, województw: warszawskiego, białostockiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego, poleskiego, nowogródzkiego, wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej obowiązani są zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w wyznaczonych im państwowych magazynach wyrobów tytoniowych w ilościach, potrzebnych do należytego zaopatrzenia, przydzielonych do nich detalicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 2. W razie stwierdzenia przez organa kontroli skarbowej, względnie odnośne urzędy i władze skarbowe, że rejonowy hurtownik tytoniowy nie pobiera z własnej winy ilości wyrobów tytoniowych, dostatecznych dla pokrycia zapotrzebowania detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych danego rejonu, karać będą kompetentne władze skarbowe odnośnego hurtownika po myśli art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409).

§ 3. Ilości wyrobów tytoniowych, jakie hurtownicy tytoniowi mogą zatrzymywać dla własnych detalicznych sprzedaży (sklepów tytoniowych) przy hurtowniach, ustala Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 4. Wyroby tytoniowe, wypuszczone w obieg handlowy przez byłe koncesjonowane fabryki wyrobów tytoniowych i zaopatrzone w opaski, stwierdzające uiszczenie od tych wyrobów zysku monopolowego, dopuszczone są do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej do dnia 30 listopada 1924 r.

Zapasy tych wyrobów, znajdujące się u sprzedawców wyrobów tytoniowych, winny być w powyższym terminie rozsprzedane po cenie taryfowej, ustanowionej w rozporządzeniu z dnia 27-go grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 137, poz. 1150).

Z dniem 1 grudnia 1924 r. powyższe wyroby tracą charakter wyrobów tytoniowych, dopuszczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej w rozumieniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409).

Sprzedaż i nabywanie tych wyrobów po dniu 30 listopada 1924 r. karane będą po myśli postanowień art. 33, względnie 34 ustawy z dnia 1-go czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409).

§ 5. Jako najwyższą normę wyrobów tytoniowych, jaka znajdować się może w posiadaniu osób prywatnych, ustanawia się 3.000 sztuk papierosów, albo 3 kg. tytoniu krajanego lub machorki, albo 300 sztuk cygar lub cygaretek, albo 1 kg. 200 gr. tabaki do zażywania, albo 3 kg. tytoniu do żucia.

Przy posiadaniu kilku rodzajów wyrobów tytoniowych ustala się stosunek: 10 sztuk papierosów równa się: a) 10 gr. tytoniu krajanego, machorki lub tytoniu do żucia; b) 1 cygaru lub cygaretce; c) 4 gr. tabaki.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 88 z dnia 9 października 1924 r., poz. 841).

Monopol spirytusowy.

607.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1924 roku

o ustaleniu cen za spirytus odpędzony w kampanji 1923—24 r.

Na mocy art. 97 i art. 99 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 756) zarządza się, co następuje:

§ 1. Koszty produkcji 1 hl. spirytusu 100% surowego, odpędzonego w gorzelni rolniczej, loco wagon najbliższej stacji kolejowej składu, w którym spirytus się znajduje, ustala się:
1) dla województwa warszawskiego na 46.50 zł.
2) dla województwa lwowskiego na 45.49 zł.
3) dla województwa poznańskiego na 43.01 zł.

Średnią cenę po jakiej Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego winna zakupić spirytus odpędzony w kampanji 1923/24 ustala się przeto na 45.00 zł za 1 hl 100% spirytusu surowego.

Za spirytus rektyfikowany ustala się dodatek w wysokości 8.30 zł za hl. 100% spirytusu rektyfikowanego.

Za spirytus skażony ustala się cenę w tej samej wysokości, co za spirytus surowy.

§ 2. Za spirytus odpędzony przez gorzelnie drożdżowe potrąca się od powyższej ceny 10%, za spirytus odpędzony w innych gorzelniach przemysłowych 17 i pół procent.

Jeżeli gorzelnia ta nie zużytkowała całego wywaru, natenczas potrąca się dodatkowo jeszcze 10%.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a obowiązuje od 4 października 1924 r.

§ 4. Wykonaie niniejszego rozporządzenia należeć będzie do obwiązków Tymczasowej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 13 października 1924 r., Nr. 89, poz. 846).

Podatki konsumcyjne.

608.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 sierpnia 1924 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 12-go czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa.

Na zasadzie § 34 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635) zarządza si, co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

(do art. 3 ustawy).

§ 1.

Opłatę zasadniczą podatku od wyrobu za pierwsze 1500 hl. brzeczki gorącej należy wnieść przed rozpoczęciem ruchu w roku obrachunkowym, a opłatę doatkową — przed rozpoczęciem warek każdych następnych 1500 hl. brzeczki gorącej.

Można też wnosić tę opłatę zgóry za 3000, 4500 i t. d. hl. brzeczki.

Urzędnik, zatwierdzający oznajmienie na warkę powinien przed tem stwierdzić, że podatek od wyrobu uiszczono.

Przed uiszczeniem tego podatku wykonywanie warek należy wstrzymać. Dowód uiszczenia tej opłaty należy przechowywać przy aktach odnoszcych się do zapisów w księdze warek.

(do art. 4 ustawy).

Wywóz piwa za granicę.

§ 2.

Przepisy, odnoszące się do uwolnienia od podatku piwa, które pod kontrolą skarbową wywozi się za granicę Państwa, zawiera dodatek A.

(do art. 5 ust. 1 ustawy).

Wyrób piwa w roku obrachunkowym.

§ 3.

1) Za piwo wyrobione w browarze w ciągu roku obrachunkowego uważa się piwo: a) co do którego w ciągu roku obrachunkowego powstał obwiązek zapłaty podatku (art. 9), b) piwo wywiezione bez podatku za granicę Państwa, c) piwo, wydane pracownikom bez podatku.

2) Za rok obrachunkowy uważa się czas od 1 stycznia do 31 grudnia.

(do art. 5 ust. 2 ustawy).

Piwo pełne, dubeltowe i mocne.

§ 4.

Podstawę do odróżnienia piwa pełnego, piwa dubełtowego i piwa mocnego stanowi zawartość w piwie ciał stałych, rozpuszczalnych, pochodzących z użycia słodu i cukru (zawartość ekstraktu), odniesiona do odpowiadającej temu piwu brzeczki pod-

stawowej niesfermentowanej i wyrażona w stopniach cukromierza, przy ciepłocie normalnej +14 R. = 17½ C.

Przepisy o używaniu cukromierzy zawarte są w dodatku E.

(do art. 7 ustawy).

Piwo jako napój domowy w browarze.

§ 5.

1) Uwolnienie od podatku przysługuje piwu, które browary na podstawie stosunku służbowego wydają bezpłatnie swoim pracownikom dla ich własnego użytku, lub dla użytku ich rodzin, w ilości odpowiadającej wymogom miejscowym.

2) Właściciele browarów obowiązani są prowadzić książkę według wzoru № 3 o swoich pracownikach ze wskazaniem któremu z nich na podstawie stosunku służbowego, lub roboczego przysługuje prawo bezpłatnego poboru piwa, jako napoju domowego. Tę książkę należy na każde żądanie okazywać organom skarbowym rewidującym browar.

§ 6.

1) Piwo przeznaczone dla pracowników i robotników browaru jako napój domowy z uwolnieniem od opłaty podatku, wolno wydawać tylko z pomieszczeń, które według art. 23 ustawy wyznaczono do przechowywania piwa nieopodatkowanego i gotowego do użytku i tylko w naczyniach, dopuszczonych w art. 24 ustawy. Piwo wolno rozdawać jedynie w lokalu przeznaczonym przez władzę skarbową i tylko tym pracownikom, których wpisano do książki przepisanej w § 5 ust. 2.

2) Natychmiast po wydaniu piwa z pomieszczeń wspomnianych w ustępie 1 należy je odpisać w książce na podatek od piwa.

Powstanie obowiązku płacenia podatku.

§ 7.

Za piwo opuszczające browar uważa się piwo z chwilą, gdy się je usuwa z pomieszczeń zatwierdzonych przez władzę skarbową, jako pomieszczenia, przeznaczone do przechowywania gotowego piwa (art. 16 ust. 2 ustawy i § 28 rozporządzenia).

§ 8.

Obowiązek płacenia podatku od piwa, mimo to że je zużyto w browarze, nie powstaje wówczas, gdy się je wypija lub w inny sposób zużywa jedynie w celu wypróbowania.

§ 9.

Przepisy co do wysyłania z browaru piwa barwiącego zawiera dodatek B.

(do art. 8 ustawy).

Zwrot podatku.

§ 10.

1) Piwo, co do którego powstał już obowiązek uiszczenia podatku, można przyjąć napowrót do browaru i uważać je znowu za nieopodatkowane. Piwo takie zapisuje się do książki na zwrócone piwo, prowadzonej według wzoru № 4.

2) Jeżeli zwróconego piwa nie można zużytkować jako piwa, ani też przerobić na piwo, nadające się do użytku, można na prośbę strony zniszczyć je pod dozorem skarbowym albo w inny sposób uczynić niezdatnem do użycia.

Prośbę o to należy wnieść ustnie albo pisemnie do organu skarbowego dozorującego browar w ciągu trzech dni po zwróceniu tego piwa browarowi. Zniszczenie zwróconego piwa, lub uczynienie go bezużytecznem, może za pozwoleniem urzędu skarbowego nastąpić także i poza obrębem browaru.

W każdym wypadku winien je organ skarbowy zaznaczyć w książce na zwrócone piwo.

3) Co do piwa zwróconego, którego pod dozorem skarbowym nie zniszczono, ani nie uczyniono nieprzydatnem do użycia, może urząd skarbowy wydać dalsze jeszcze zarządzenia kontrolne.

4) Łączną ilość piwa, zapisanego w ciągu całego miesiąca do książki na zwrócone piwo, potrąca się z końcem tego miesiąca we właściwej rubryce książki podatku od piwa (§ 57) z sumy piwa, co do którego powstał obowiązek zapłacenia podatku.

Jeżeliby w książce podatku od piwa nie było zapisanej odpowiedniej ilości piwa tego samego gatunku, co piwo zwrócone, wówczas należy odpisać piwo innego gatunku w ilości przedstawiającej równą wartość podatkową (art. 5 ust. 2 ustawy) tamtego piwa. W wykazie wydanego piwa i uiszczonego podatku należy w takim wypadku zaznaczyć w rubryce „uwaga" tę ilość piwa, którą w wykazie rzeczywiście na przychód zapisano. W ten sam sposób należy uwidoczniać w wykazie łączną ilość zwróconego piwa, zapisaną do książki na zwrócone piwo, jako urzędownie zniszczoną lub uczynioną nieprzydatną do użycia.

Piwo wypite w browarze.

§ 11.

Do użytku w browarze, uzasadniającego obowiązek zapłaty podatku, wolno brać piwo tylko w dopuszczanych do tego naczyniach (art. 24 ustawy) i tylko z pomieszczeń zatwierdzonych przez władzę skarbową jako pomieszczenia przeznaczone do przechowywania gotowego piwa (art. 23 ust. 1 ustawy). Każde wydanie piwa do takiego użytku należy zapisać natychmiast do książki podatku od piwa. Władza skarbowa może co do takiego piwa wydać dalsze jeszcze przepisy kontrolne.

(do art. 10 ust. 1 ustawy).

Uiszczenie podatku.

§ 12.

Kwotę podatku obliczoną na podstawie wpisów do książki podatku (§ 59) winien przedsiębiorca browaru uiścić w kasie skarbowej najpóźniej siódmego dnia następnego miesiąca przy odpowiedniej deklaracji.

Kwit na wpłaconą kwotę podatku załącza się do księgi podatku.

(do art. 10 ust. 2 i 4 ustawy).

Kredyt podatku.

§ 13.

1) Izba skarbowa może zezwolić na kredytowanie podatku od piwa pod przepisanemi warunkami.

2) Sposób zabezpieczenia kredytu stosuje się analogicznie jak w kredycie akcyzy od innych artykułów spożywczych.

3) Jeżeli zabezpieczenie kredytu nastąpiło przez poręką instytucji kredytowej, gaśnie kredyt, oprócz wypadków wymienionych w ustawie, także wówczas, gdy ręcząca instytucja wstrzymała lub zawiesiła wypłaty lub co do jej majątku ogłoszono upadłość.

§ 14.

1) Urząd skarbowy, prowadzący odnośny rachunek kredytowy, wydaje przedsiębiorstwu poświadczenie (bolety) na sumy skredytowane.

2) Żadne poświadczenie nie może opiewać na mniejszą kwotę niż 100 złotych.

3) Termin kredytu rozpoczyna się od dnia płatności podatku (art. 10 ust. 1).

4) Kredytowany podatek wraz z odsetkami po 6% w stosunku rocznym, należy zapłacić najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca, w którym upływa termin kredytu, a gdyby dzień ten przypadł na niedzielę lub święto, to w poprzedzającym je dniu powszednim.

(do art. 12 ust. 1 do 4 ustawy).

Wyrób piwa.

§ 15.

Wyrażenie „wyrób piwa" należy rozumieć w najszerszem tego słowa znaczeniu. Obejmuje ono wszystkie fazy wyrobu i zabiegi z piwem, zarówno w samym browarze jak i poza jego obrębem, np. u handlarzy, szynkarzy piwa i t. p., aż do chwili oddania piwa konsumentowi.

Surowce do wyrobu piwa.

§ 16.

1) Do wyrobu piwa nie wolno używać żadnych surogatów ani słodu — (wyjątku w tym względzie dopuszcza przepis art. 12 ust. 2 ustawy co do piwa górnej fermentacji), ani chmielu, ani też przypraw, choćby ich nie można było uważać za surogaty słodu, lub chmielu. Zakaz ten nie odnosi się w myśl art. 12 ust. 3 ustawy do używania przy wyrobie piwa piw barwiących, przyrządzonych ze słodu, chmielu, drożdży i wody. Do piwa dolnej fermentacji można dodawać jedynie takie piwo barwiące, które wyrobiono tylko ze słodu jęczmiennego. Przepisy o przyrządzaniu i używaniu piwa barwiącego zawiera dodatek B.

2) Zakaz używania przy wyrobie piwa surogatów i przypraw nie odnosi się do używania środków do klarowania piwa, które działają tylko mechanicznie i mogą być całkowicie z niego wydzielone. Natomiast nie wolno używać przy wyrobie piwa takich środków klarujących, które niezupełnie dają się wydzielić.

3) Także i pod względem jakości muszą być materjały służące do wyrobu piwa takie, aby przysługiwała im nazwa, jakiej do ich oznaczenia ustawa używa.

4) Słodu wolno używać w ziarnach całych w łusce lub bez łuski, albo też rozdrobnionego, suchego zwilżonego, suszonego lub nie suszonego, jakoteż przypalonego. Używanie słodu, z którego łuski w całości lub w części wydzielono, jak również mączki słodowej, dozwala się tylko wówczas, gdy odłuszczono słód lub zmielono go na mączkę w samym browarze. Na wyjątki może zezwolić Minister Skarbu.

5) Do wyrobu piwa górnej fermentacji można używać także i słodu z innego zboża, niż jęczmień. Ryżu, kukurydzy, prosa i t. p. nie uważa się za zboże w znaczeniu § 12 ust. 4 ustawy.

§ 17.

Za cukier technicznie czysty uważa się cukier mający taki stopień czystości jaki osiąga się przy używanych metodach fabrykacji cukru; zawartość popiołu, obliczona na substancję suchą, nie może przenosić 0,75 procent. Cukier inwertowany jest mieszaniną cukru gronowego i owocowego, otrzymana z cukru trzcinowego i buraczanego przez rozczepienie kwasami, mieszanina ta może jeszcze zawierać resztki nierozłożonego cukru buraczanego, lub trzcinowego. Za cukier skrobiowy uważa się cukier, który wytwarza się przez działanie kwasu na skrobię. Do wyrobu piwa wolno używać także i cukru rozpuszczonego w wodzie.

§ 18.

Za wodę w znaczeniu art. 12 ust. 1 ustawy uważa się wszelką wodę, występującą w przyrodzie. Przyspasabianie wody piwowarskiej przez wydzielanie z niej żelaza, odkażanie, filtrowanie, gotowanie, odparowanie jest wogóle dozwolone. Na dodawanie do wody piwowarskiej soli mineralnych (np. węglanu, lub siarkanu wapniowego, albo soli kuchennej), może w razie potrzeby zezwolić Minister Skarbu jednak tylko o tyle, o ile przez to woda nie nabiera innego składu chemicznego, niż ten jaki posiadają przydatne dla celów piwowarskich wody naturalne. Dodanie tych soli musi nastąpić jeszcze przed rozpoczęciem waru. Nie wolno dodawać do wody piwowarskiej kwasów.

§ 19.

1) Z zastrzeżeniami, które ze względu na możliwość nadużyć okażą się potrzebne może Minister Skarbu zezwolić na używanie w browarze własnych odpadków powstałych przy wyrobie piwa. Nie wolno jednak używać do wyrobu piwa dolnej fermentacji odpadków, pozostałych przy wyrabianiu piwa górnej fermentacji z cukru lub innego słodu niż jęczmienny.

2) Bezwodnika węglowego, uzyskanego w browarze przy wyrobie piwa, wolno browarowi dodawać do własnego piwa.

3) Wolno też używać bezwodnika węglowego przy ściąganiu i wyszynku piwa jedynie jako środka wytwarzającego ciśnienie.

Piwo górnej i dolnej fermentacji.

§ 20.

Za piwo gornej fermentacji uważa się piwo, wyrobione przy pomocy drożdży, które wywołują górną fermentację i gromadzą się na powierzchni płynu, za piwo zaś dolnej fermentacji piwo wyrobione za pomocą drożdży dolnej fermentącji osadzających się zawsze na dnie naczynia.

Wyrób piwa z cukru.

§ 21.

Użycie cukru dozwo one jest tylko przy wyrobie piwa z brzeczki, zadanej drożdżami wywołującemi fermentację górną, z wyłączeniem drożdży powodujących fermentację dolną lub mięszaniny obu tych rodzajów drożdży. Minister Skarbu może jednak pozwolić (z możnością odwołania pozwolenia każdej chwili), aby wówczas, gdy do wyrobu piwa górnej fermentacji używa się cukru lub słodu pszennego, dodawano niewielką stosunkowo ilość drożdży dolnej fermentacji lub brzeczki znajdującej się w stanie fermentowania wywołanego drożdżami dolnej fermentacji (krążków) a to w tym celu, aby osiągnąć lepsze wyklarowanie piwa lub silniejsze osadzanie się drożdży. Pozwolenie to można dać tylko pod wyrunkami następującemi:

a) dodatek krążków nie może przekraczać 15 procent ilości brzeczki, zadanej drożdżami górnej fermentacji.

b) drożdży lub krążków dolnej fermentacji nie wolno dodawać do kadzi nastawnych ani fermentacyjnych, lecz aa) jeżeli piwo przechodzi w browarze fermentację główną i wtórną do beczek fermentacyjnych lub składowych i to dopiero wtedy, gdy drożdże już się wydzielają, a delikatna, biała piana wskazuje na to, że piwo przeszło już zarówno fermentację główną, jak i pierwsze stadja fermentacji wtórnej, bb) jeżeli piwo odbywa w browarze tylko początek fermentacji głównej — dopiero do beczek transportowych.

(do art. 12 ust. 5 ustawy).

Wyjątki od przepisów zawartych w art. 12 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 22.

Na wyjątki od przepisów zawartych w art. 12 ust. 1 i 2 ustawy dla wyrobu szczególnych gatunków piwa, jakoteż piwa przeznaczonego na wywóz za granicę, może zezwolić Minister Skarbu pod warunkami, które stanowi się w każdym poszczególnym wypadku z osobna.

(do art. 12 ust. 6 ustawy).

Dodawanie wody do piwa.

§ 23.

1) Pod zakaz dolewania wody do piwa z art. 12 ust. 6 ustawy nie podpada dodawanie wody do brzeczki piwnej, jeżeli nastąpi nie w zamiarze rozcieńczenia piwa, lecz jako zwykły, z prawidłowym wyrobem piwa połączony zabieg produkcyjny.

2) Jeżeli zaś dodaje się w browarze wody do brzeczki po stwierdzeniu jej ilości w chwili wybicia na przyrząd do chłodzenia, lecz przed stwierdzeniem zawartości ekstraktu w piwnicy fermentacyjnej, wówczas zapisuje się to osobno w rubryce do książki warek, czyniąc odpowiednią uwagę we właściwej rubryce.

(do art. 13 ustawy).

§ 24.

Napój, którego fermentację przerwano za pomocą zagrzania, uważa się jako sfermentowany w znaczeniu ustawy.

§ 25.

1) Jeżeli piwo, do którego wyrobu użyto cukru chce się puścić w obieg, należy na naczyniach (beczkach, syfonach, dzbanach, flaszkach i t. d.) umieścić w widocznem miejscu czytelny napis: „Piwo wyrobione przy użyciu cukru".

2) Napisy wymienione w ust. 1 winny być utrzymane na naczyniach w należytym stanie aż do chwili oddania spożywcy całej zawartej w nich ilości piwa; w tensam sposób winno się piwo oznaczać w rachunkach, ogłoszeniach, reklamach i napisach, o ile te umieszczone są w obrębie pomieszczeń wyszynkowych.

II. PRZEPISY O KONTROLI SKARBOWEJ.

(do art. 14 ustawy).

Mianowanie zastępcy przedsiębiorcy.

§ 26.

1) Mianowanie zastępcy konieczne jest wówczas, gdy przedsiębiorstwo podlegające kontroli skarbowej należy do nieumiejącej prowadzić go osoby fizycznej lub prawnej, towarzystwa, spółki lub związku, albo też gdy przedsiębiorca często jest nieobecny, lub z innych powodów nie może wypełniać ciążących na sobie obowiązków.

2) Jeżeli władza skarbowa I instancji uzna mianowanie zastępcy za konieczne, zawiadomi o tem pisemnie przedsiębiorcę i wyznaczy mu termin do podania nazwiska ukwalifikowanej do tego osoby. Jeżeliby także i powtórne wezwanie miało pozostać bez skutku, postąpi władza skarbowa według art. 14 ust. 4 ustawy.

3) Także i o dobrowolnem mianowaniu zastępcy należy donieść władzy skarbowej I instancji i przedłożyć jego dowody uzdolnienia. Jeżeli zastępca ma objąć tylko niektóre czynności np. prowadzenie książki warek, należy podać to w doniesieniu.

4) Doniesienie o mianowaniu zastępcy (ust. 2 i 3) winien podpisać także i zastępca na dowód, że zastępstwo przyjmuje.

5) O dopuszczeniu zgłoszonej osoby do zastępstwa orzeka urząd skarbowy.

6) Mianowanie zastępcy winien urząd skarbowy uwidocznić w wykazie browarów (§ 31).

(do art. 15 ustawy).

Zgłoszenie przedsiębiorstwa.

§ 27.

Przepisane w art. 15 ust. 1 ustawy zgłoszenie przedsiębiorstwa należy wnieść pisemnie w dwóch okazach do władzy skarbowej I instancji.

(do art. 16 ustawy).

Zgłoszenie pomieszczeń i urządzenia browaru.

§ 28.

1) Za należące do przedsiębiorstwa pomieszczenia, do których odnosi się obowiązek zgłoszenia, uważa się w szczególności pomieszczenia, gdzie się piwo warzy, dalej piwnice fermentacyjne i składowe, rozlewnie tudzież wszystkie te zamknięte pomieszczenia, otwarte hale i podwórza, gdzie przechowuje się surowce browarniane, brzeczkę lub piwo, gdzie się je trzyma na składzie, przelewa, lub w jakikolwiek bądź inny sposób przygotowuje do dalszego przerobu, sprzedaży lub spożycia, wreszcie pomieszczenia, gdzie znajdują się zwykle naczynia i przyrządy, co do których istnieje obowiązek zgłoszenia.

2) Nie wolno utrzymywać na terytorjum browaru młynów nie przeznaczonych do wyłącznego obsługiwania browaru.

§ 29.

1) Zgłoszenie pomieszczeń i urządzenia browaru należy wnieść również do urzędu skarbowego w dwóch egzemplarzach według wzoru № 5.

2) Dołączyć należy do niego plan sytuacyjny pomieszczeń browarnianych, w którym winny być oznaczone miejsca, gdzie stoją przyrządy browaru, a w szczególności także i przyrząd do śrutowania słodu, jakoteż urządzenie służące do przenoszenia śrutowanego słodu do warzelni.

§ 30.

Urząd skarbowy zarządza sprawdzenie zgłoszonych danych, tudzież przemierzenie naczyń browarnianych przez inspektora kontroli skarbowej, który po uwidocznieniu wyniku sprawdzenia w zgłoszeniach przedkłada je napowrót temuż urzędowi, ten zaś po ewentualnem uzupełnieniu zatwierdza je i zachowuje jeden egzemplarz w swojej kancelarji, drugi zaś zwraca inspektorowi w celu doręczenia przedsiębiorcy browaru.

Wykaz browarów.

§ 31.

Urząd skarbowy winien prowadzić wykaz browarów według wzoru № 6 i uwidocznić w nim wszystkie browary swego okręgu. Załączniki wykazu należy przechowywać w jednym zeszycie. Te, które utraciły już swą ważność, należy przekreślić.

§ 32.

1) Przedsiębiorca browaru winien otrzymywane pisma, odpisy i kwity kasowe, przechowywać w osobnej okładce w browarze w miejscu wskazanem przez inspektora.

2) Pisma, które straciły już swoją ważność winien inspektor ze zbioru usuwać.

(do art. 17 ustawy).

Przemiar naczyń.

§ 33.

1) Naczynia, w których ma się oznaczać ilość brzeczki bezpośrednio po ugotowaniu jej z chmielem wymierza się nalewem wody.

2) Wszystkie inne naczynia wymierza się sposobem geometrycznym, urząd skarbowy może jednak także i co do tych naczyń zarządzić przemiar za pomocą wody, albo też zezwolić na zaniechanie przemiaru wogóle, jeżeli ten okaże się zbyteczny i jeżeli niema powodu wątpić o prawdziwości zgłoszonych przez przedsiębiorcę browaru danych o pojemności pewnych naczyń.

3) Przemiaru wodą można za zezwoleniem urzędu skarbowego zaniechać, jeżeliby przeprowadzenie go było połączone ze szczególniejszemi trudnościami, lub kosztami, a kontrola browaru nic by przez zaniechanie go nie ucierpiała.

Sposób przeprowadzenia przemiaru.

§ 34.

1) Przemiar przeprowadza inspektor kontroli skarbowej przy współudziale drugiego organu skarbowego. Przedsiębiorca browaru lub kierownik ruchu winien być przy przemiarze obecny i na znak uznania jego ścisłości podpisać protokół przemiaru.

2) Przemiar geometryczny przeprowadza się według wydanej osobno instrukcji urzędowej (dod. D).

3) Przy przemiarze wodą należy uważać na to, żeby naczynie było całkiem szczelne i próżne i spoczywało na stałej podstawie.

4) Jeżeli podstawa naczynia jest ruchoma, np. przy chłodnikach, które dla łatwiejszego spuszczania piwa mogą być z jednej strony podniesione, winien przedsiębiorca browaru postarać się o urządzenie, za pomocą którego możnaby położenie, w jakiem naczynie znajdowało się w czasie przemiaru wodą, dokładnie oznaczyć i do tego położenia każdej chwili z łatwością przywrócić.

§ 35.

Naczynie, które ma służyć do oznaczania ilości brzeczki piwnej bezpośrednio po ugotowaniu jej z chmielem, przemierza się w ten sposób, że się je napełnia do wysokości, do jakiej ma się je przemierzyć, albo też do pełności, dokładnie pod względem ilości odmierzoną zimną wodą o ciepłocie nie wyższej, niż + 12° R. + 15° C., a następnie spuszczając tę wodę z naczynia oznacza się jej wagę. Ilość i wagę wody porównuje się potem ze sobą. Na jeden hektolitr płynu powinno przypaść 10 kg. wagi. Władza skarbowa może zamiast podanego powyżej sposobu kontroli przemiaru zezwolić na dwukrotne przemierzenie ilości wody użytej do oznaczenia pojemności naczynia. Gdyby przy tej lub tamtej próbie okazała się między obu wynikami przemiaru różnica większa, niż 3%, wówczas musi się przeprowadzić trzeci przemiar, którego wynik w granicach obu poprzednich przemiarów należy uważać za ostateczny.

§ 36.

1) Przemiar wodą innych naczyń, niż naczynia wymienione w § 33 ust. 1 można przeprowadzić także i w ten sposób, że napełnia się naczynie zimną wodą aż do wysokości, dokąd ma się je odmierzyć, i przemierza się tę wodę dopiero wówczas, gdy się ją z naczynia wypuszcza.

2) Organa skarbowe winny posługiwać się przy przemiarach urzędownie cechowanemi naczyniami mierniczemi. Wolno im używać także i naczyń pomocniczych, wymierzonych przedtem dokładnie przy pomocy cechowanych naczyń mierniczych, jak również posługiwać się urzędownie sprawdzonemi aparatami do cechowania.

3) W ostatecznym wyniku przemiaru naczyń o pojemności ponad 50 hektolitrów odrzuca się ułamki pół hektolitra zresztą zaś opuszcza się tylko ułamki litra.

4) Dla każdego naczynia przemierzonego wodą należy sporządzić laskę mierniczą lub inny tego rodzaju przyrząd do oznaczania ilości zawartego w niem płynu. Laska winna mieć podziałkę umożliwiającą jak najdokładniejsze odczytywanie zawartości naczynia i być urzędownie oznaczona tak, aby nie można jej było niepostrzeżenie wymienić lub przerobić. Sporządzona być winna, o ile można, z drzewa dębowego, ma być heblowana, niepoliturowana, przynajmniej 3 cm. szeroka, u dołu okuta, a jeżeli jest dłuższa, niż 1 metr, winna mieć poprzeczne przecięcie w kształcie kwadratu. W razie potrzeby należy ją zaopatrzyć w urządzenie do zaczepienia o górny brzeg naczynia. Laskę mierniczą zanurza się do płynu w naczyniu zawsze w tem samem miejscu i do tej samej głębokości. Miejsce to oznacza się na brzegu naczynia odpowiednim znakiem. W razie potrzeby umieszcza się w naczyniu klamrę celem umożliwienia zawsze jednakowego ustawiania laski mierniczej do tegoż. Jeżeli z powodu kształtu naczynia zastosowanie prostolinijnej laski byłoby niemożliwe, winien przedsiębiorca browaru postarać się o laskę dostosowaną do kształtu naczynia. Przedsiębiorca browaru jest obowiązany zachować laskę i umieszczoną na niej podziałkę, urzędowy znak i t. d. w nienaruszonym stanie. Przechowywać ją należy w browarze w miejscu wskazanem przez inspektora.

5) Przedsiębiorca browaru jest odpowiedzialny za to, aby naczynia, mające wyznaczone sobie w browarze stałe miejsca pozostawały zawsze w tych miejscach w położeniu, w jakiem je przemierzono. Nie odnosi się to do wypadków zmiany położenia naczyń, o której mowa w § 34 ust. 4. O wszelkich innych tego rodzaju zmianach należy donosić w przepisany sposób (§ 41) inspektorowi, o ile nastąpiły przypadkowo, zaraz po ich spostrzeżeniu, o ile zaś spowodowano je umyślnie, to w ciągu trzech dni.

Protokół przemiaru.

§ 37.

1) O przemiarze każdego naczynia należy spisać dwa równobrzmiące protokóły wzoru № 7. W razie potrzeby można wzór ten odpowiednio zmienić, lub uzupełnić.

2) Inspektor kontroli skarbowej przedkłada protokóły urzędowi skarbowemu do zatwierdzenia. Urząd zachowuje jeden zatwierdzony egzemplarz przy wykazie browarów, drugi zaś zwraca inspektorowi kontroli skarbowej w celu doręczenia przedsiębiorcy browaru, który przechowuje go w okładce, przeznaczonej do przechowywania otrzymywanych pism urzędowych (§ 32).

Ponowny przemiar.

§ 38.

Jeżeliby w pojemności przemierzonych naczyń zaszła zmiana lub zaszło prawdopodobieństwo takiej zmiany, jakoteż w wypadkach, gdy nastąpiła zmiana położenia naczyń mających w browarze swoje stałe miejsca, lub też istnieje prawdopodobieństwo takiej zmiany, należy je przemierzyć na nowo.

§ 39.

1) Przedsiębiorca browaru obowiązany jest każde naczynie wymienione w zgłoszeniu (§ 29) opatrzyć zgodnie z tem zgłoszeniem wyraźnym numerem i cyfrą wskazującą jego pojemność i oznaczenie to utrzymywać w dobrym stanie.

2) Oznaczenie należy uwidocznić za pomocą farby olejnej lub w inny trwały sposób w miejscu widocznem na samych naczyniach. Gdyby to nie było możliwe, wówczas należy je umieścić w pobliżu naczynia w taki sposób, aby każdy mógł z łatwością poznać, że ono do niego należy.

3) Szczegółowe zarządzenie w tym względzie wyda inspektor.

(do art. 18 ustawy).

Zmiana przedsiębiorcy browaru.

§ 40.

1) O każdej zmianie osoby przedsiębiorcy browaru, np. wskutek zmiany własności lub wskutek wydzierżawienia browaru, obowiązany jest nowy przedsiębiorca, a w wypadkach zmiany na podstawie dobrowolnego aktu między żyjącymi także i dotychczasowy przedsiębiorca, donieść o tem w ciągu trzech dni urzędowi skarbowemu pisemnie w dwóch egzemplarzach. Nowy przedsiębiorca winien zarazem uznać pisemnie prawdziwość danych zawartych w zgłoszeniu i planie, które przedłożył jego poprzednik (§ 29), jakoteż sprawdzoną pojemność poszczególnych naczyń browarnianych, lub też przedłożyć nowe zgłoszenie z planem.

2) Jeden egzemplarz z powyższego doniesienia i oświadczenia zachowuje władza skarbowa przy wykazie browarów, drugi zaś przesyła inspektorowi dla doręczenia nowemu przedsiębiorcy browaru, który winien je przechowywać w okładce na urzędowe papiery.

Zmiana pomieszczeń i naczyń.

§ 41.

1) Przepisane w art. 18 ustawy doniesienia o zmianach pomieszczeń i naczyń browarnianych na-

leży wnosić do władzy skarbowej I instancji na piśmie w dwóch egzemplarzach, według wzoru № 8. Władza skarbowa przesyła je po przejrzeniu właściwemu inspektorowi.

2) Inspektor sprawdza doniesienie, przeprowadza w razie potrzeby przemiar naczyń, zarządza ich oznaczenie, spisuje potrzebne protokóły, uwidacznia zmiany w znajdującym się w browarze zgłoszeniu pomieszczeń i urządzeń, potwierdza przeprowadzenie tych czynności na obu egzemplarzach doniesienia i przedkłada akt urzędowi skarbowemu, który po przejrzeniu zachowuje po jednym egzemplarzu wszystkich powyższych pism przy wykazie; drugie egzemplarze zwraca inspektorowi dla doręczenia przedsiębiorcy browaru celem dołączenia do okładki na urzędowe pisma.

Pozbywanie naczyń browarnianych.

§ 42.

1) Doniesienia o zamierzonem pozbyciu naczyń browarnianych wnosi się pisemnie w dwóch egzemplarzach do inspektora kontroli skarbowej.

2) Inspektor przesyła otrzymane doniesienie, dołączając doń ewentualnie protokóły przemiaru pozbytego naczynia właściwemu dla nabywającego browaru urzędowi skarbowemu, lub inspektorowi celem postąpienia po myśli § 41 ust. 2.

3) Potwierdzenie pozbycia naczynia winien przedsiębiorca browaru przechować w okładce na urzędowe pisma. O wydaniu naczynia należy zawiadomić urząd skarbowy, celem przeprowadzenia zmiany w wykazie.

(do art. 19 ustawy).

Używanie przyrządów browarnianych do innych celów; urzędowe zamknięcie.

§ 43.

1) Urządzeń browarnianych wolno używać do innych celów niż zgłoszono, tylko za zezwoleniem urzędu skarbowego.

2) Urzędowe zamknięcie t. j. wyłączenie z użycia naczyń (zaciernych i warzelnych) uskutecznia się zwykle przez umieszczenie na dnie, lub na wewnętrznej ścianie bocznej naczynia urzędownie przypieczętowanego skrawka papieru. Przedsiębiorca browaru odpowiada za całość zamknięcia.

3) O zdjęcie zamknięcia w celu wzięcia naczynia znowu do użytku lub oczyszczenia go należy zwracać się do organu skarbowego, do którego należy bezpośredni dozór browaru, ustnie albo pisemnie, podając dzień i godzinę, kiedy zamknięcie ma być zdjęte. Jeżeliby do tego czasu organ skarbowy dla zdjęcia zamknięcia w browarze się nie zjawił, winien przedsiębiorca browaru poczekać jeszcze godzinę, poczem wolno mu usunąć zamknięcie samemu w obecności świadka.

4) Nałożenie i zdjęcie zamknięcia winien organ skarbowy, względnie przedsiębiorca browaru zanotować w książce warek (§ 52) podając dzień i godzinę, kiedy to nastąpiło. Notatkę tę winien organ skarbowy, względnie przedsiębiorca browaru wraz z przybranym świadkiem podpisać.

(do art. 20 ustawy).

Przechowywanie surowców.

§ 44.

1) Zapasy rozdrobnionego słodu powinno się przechowywać w pomieszczeniach położonych ile możności jak najbliżej wagi i naczyń zaciernych.

2) Miejsce przechowywania cukru powinno się znajdować poza pomieszczeniami służącemi do waru, fermentowania, przechowywania i rozlewania piwa, jakoteż pomieszczeniami, gdzie się je trzyma w naczyniach transportowych aż do chwili wysłania z browaru, i tak być położone, żeby przeniesienie cukru do tamtych pomieszczeń nie mogło ujść uwadze organu skarbowego obecnego w browarze i osób w browarze zatrudnionych.

3) Jako zapas odpowiadający potrzebie własnego gospodarstwa domowego, uważać należy taki zapas, jaki według zwyczaju danej miejscowości miewają zwykle u siebie na własne potrzeby inne podobne gospodarstwa domowe.

Miejsca przechowania (ust. 1 i 2) należy oznaczyć jako takie przez umieszczenie tablic z odpowiedniemi napisami.

Zgłoszenie warki.

§ 45.

1) Przepisane w art. 20 ustawy zgłoszenia warek należy wnosić do urzędu skarbowego lub inspektora kontroli skarbowej na drukach według wzoru № 9. Równobrzmiący egzemplarz każdego zgłoszenia należy przesłać organowi skarbowemu, któremu poruczono bezpośredni dozór browaru.

2) Równocześnie z wniesieniem zgłoszenia należy wypełnić rubryki książki warek (§ 52).

Zmiana zgłoszenia warki.

§ 46.

1) Przy warzeniu piwa należy trzymać się ściśle treści zgłoszenia warki.

2) Odstąpić od zgłoszenia wolno tylko wtedy, gdy wskutek nieprzewidzianych przeszkód zacieranie nie może się albo wcale odbyć, albo tylko w sposób inny, niż zgłoszono. O zmianach i ich powodach winien przedsiębiorca browaru zawiadomić natychmiast inspektora kontroli skarbowej za pomocą nowego zgłoszenia warek, podając dzień i godzinę, odkąd nowe zgłoszenie ma działać.

W książce warek należy pierwotny wpis przekreślić i zapisać w jego miejsce nowe zgłoszenie, podając powody zmiany w rubryce przeznaczonej na uwagi.

3) Inspektor winien podczas najbliższej bytności w browarze zbadać, czy zmiany były dopuszczalne i stwierdzić to w książce.

§ 47.

Po zgłoszeniu zacieru nie może zapas śrutowanego słodu przewyższać ilości zgłoszonej do zacierania na następny dzień ruchu browaru. Jeżeli równocześnie zgłoszono kilka zacierów, wówczas nie może zapas ten być większy, niż ilość, jaką zgłoszono do

zatarcia na dzień powszedni, następujący po pierwszym dniu ruchu browaru. Władza skarbowa I instancji może pod warunkami, wykluczającemi nadużycia, zezwolić na wyjątki w tym względzie.

Czas zacierania.

§ 48.

Na wyjątki od przepisu co do czasu zacierania może zezwolić o ile chodzi o poszczególne warki inspektor kontroli skarbowej, na dłuższy zaś przeciąg czasu lub na stałe urząd skarbowy.

(do art. 21 ustawy).

Wyrób piwa z dodatkiem cukru.

§ 49.

1) Doniesienia o zamierzonem użyciu cukru do wyrobu piwa górnej fermentacji należy wnosić do właściwego inspektora i podać w nich gatunek cukru oraz chwilę, kiedy i jak go się będzie do warki dodawało, w szczególności czy w większych kawałkach czy rozdrobniony, w stanie stałym czy płynnym. W taki sam sposób należy donosić o wszelkich późniejszych stałych zmianach zgłoszonego sposobu użycia cukru.

2) Po sprawdzeniu doniesienia inspektor zwraca jeden egzemplarz przedsiębiorcy browaru do przechowania, drugi zaś egzemplarz przesyła urzędowi skarbowemu do zanotowania w rubryce 12 wykazu browarów i przechowania u siebie.

Książka na cukier do wyrobu piwa.

§ 50.

1) Książkę na cukier przeznaczoną do wyrobu piwa prowadzi się według wzoru № 10 stosownie do podanego na nim pouczenia. Do książki dołącza się odnoszące się do tego cukru rachunki kupieckie, faktury i t. p.

2) Użycie do piwa lub brzeczki cukru należy uwidocznić także w rubryce 7 i 25 książki warek.

Badanie zapasów cukru, nadwyżki, braki.

§ 51.

1) Inspektor winien przeprowadzać dwa razy do roku, a w razie potrzeby i częściej, przy współudziale przedsiębiorcy browaru badania zapasów cukru, przeznaczonego do wyrobu piwa. Ilość cukru oznacza się przez odważanie. Zapas książkowy oblicza się przez potrącenie z sumy przychodu sumy rozchodu, przyczem należy przekonać się, czy przychód zgadza się z rachunkami i t. p. (§ 50 ust. 1), a rozchód z tem, co zapisano do książki warek.

2) Stwierdzone braki i nadwyżki cukru winien inspektor zapisać do książki na cukier na rozchód lub na przychód i zbadać przyczynę ich powstania. Jeżeliby z dochodzeń miało wynikać podejrzenie, że dopuszczono się karygodnego czynu, a w szczególności przestępstwa przewidzianego art. 28 ustawy, należy spisać o tem protokół i przedłożyć go wraz z załącznikami urzędowi skarbowemu do dalszego zarządzenia.

(do art. 22 ustawy).

Książka warek.

§ 52.

Książkę warek należy prowadzić według wzoru № 1 stosując się do podanego na nim pouczenia.

§ 53.

1) Do książki warek zapisuje przedsiębiorca browaru znacząc poszczególne wpisy liczbami bieżącemi:

a) dzień i godzinę każdego zacieru,
b) rodzaj i wagę użytego do każdego zacieru słodu i cukru,
c) ilość i zawartość ekstraktu gorącej brzeczki piwnej bezpośrednio przed wybiciem jej z kotła warzelnego na chłodnię,
d) zawartość ekstraktu brzeczki po wychłodzeniu jej i oddzieleniu chmielu oraz osadów.

2) Jeżeli w browarze używa się przyrządów do śrutowania słodu z wagą automatyczną, wówczas zapisuje się do książki, jako wagę słodu użytego do zacieru, wagę podaną przez ten przyrząd, zresztą zaś wagę stwierdzoną przez przedsiębiorcę browaru przez odważenie śrutowanego słodu na zwykłej wadze. W ten sam sposób winien przedsiębiorca browaru oznaczyć wagę cukru przed użyciem go do zacieru.

3) Ilość i zawartość ekstraktu gorącej brzeczki winien sprawdzić przedsiębiorca browaru bezpośrednio przed wybiciem jej z kotła warzelnego. Sprawdzenie zawartości ekstraktu wychłodzonej brzeczki, winno nastąpić w kadzi zlewnej, a gdyby jej nie było, w kadziach fermentacyjnych, najpóźniej w 10 godzin po ich napełnieniu i przed zadaniem drożdży.

4) Zawartość ekstraktu oznacza przedsiębiorca browaru w procentach wagowych brzeczki za pomocą urzędownie ocechowanego cukromierza przy temperaturze $+ 14^0$ R. $= 17^1/_2{}^0$ C.

5) Ilość piwa podlegającego kontroli obliczyć winien przedsiębiorca browaru na podstawie sprawdzonej ilości gorącej brzeczki (ust. 3) z uwzględnieniem ewentualnego dodatku wody i zaniku ustanowionego dla browaru przez urząd skarbowy na pokrycie strat przy wyrobie.

6) Zapisywanie do książki warek dodawanej wody, wodnego rozczynu cukru, lub piwa barwiącego pochodzącego z obcego browaru normują art. 21 ustawy i § 50 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, względnie § 11 ust. 2 przepisu o piwach barwiących.

§ 54.

1) O ile pouczenie umieszczone na wzorze książki warek nie zawiera innych wskazówek w tym względzie, uskuteczniać należy wpisy do tej książki ile możności natychmiast, bądź co bądź zaś nie później, niż w dniu, w którym stwierdzono dany szczegół.

2) Poprawki należy stwierdzać zawsze w rubryce przeznaczonej na uwagi i w ten sposób je uskuteczniać, aby pierwotny wpis pozostał zawsze czytelny.

§ 55.

Książkę warek należy przechowywać starannie w miejscu, które wskaże inspektor, okazywać ją na

każde żądanie organom skarbowym, kontrolującym browar, zamykać z końcem każdego miesiąca, podając datę zamknięcia i przedkładać urzędom skarbowym najpóźniej w 5 dniu powszednim następnego miesiąca odpis z tej książki za miesiąc ubiegły zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1923 o rachunkowości (Dz. Urz. M. Skarbu z r. 1924, № 1 poz. 22).

Zepsucie się surowców brzeczki lub piwa.

§ 56.

1) Jeżeliby zatarty słód, cukier lub brzeczka, albo też piwo, co do którego nie powstał jeszcze obowiązek płacenia podatku, uległy w browarze zupełnemu lub częściowemu zepsuciu, tak, że zużytkowanie ich do wyrobu piwa, względnie pozbycia, jako piwa, stało się niemożliwe, wówczas winien przedsiębiorca browaru donieść o tem w ciągu 24 godzin pisemnie inspektorowi, podając przyczynę zniszczenia lub zepsucia.

2) Inspektor stwierdza na podstawie otrzymanego doniesienia w obecności przedsiębiorcy browaru jaknajrychlej istotny stan rzeczy.

3) Zepsuty zacier, brzeczkę lub piwo niszczy się pod urzędowym dozorem, lub czyni niezdatnym do wyrobu piwa, przyczem zarządza się, co potrzeba, aby nie dopuścić do nadużyć.

4) Przy przeprowadzaniu powyższych czynności spisuje się protokół, do którego dołącza się wyciąg z książki warek, i przedkłada urzędowi skarbowemu.

Książka podatku od piwa.

§ 57.

Książkę podatku prowadzi się według wzoru № 2 stosownie do podanego na nim pouczenia.

§ 58.

Do książki podatku zapisuje przedsiębiorca browaru, z książki pomocniczej wzoru № 2a, dzienne obroty piwa, co do którego powstał obowiązek uiszczenia podatku (art. 7, ust. 2 ustawy), jakoteż piwa zgłoszone do wolnego od podatku wywozu zagranicę (art. 4 ustawy), wreszcie piwa wydanego bezpłatnie pracownikom (§ 5). Piwo to zapisywać należy do książki po wydaniu z pomieszczenia, dopuszczonego w myśl art. 23 ustawy przez władzę skarbową do przechowywania gotowego piwa nieopodatkowanego.

§ 59.

1) Książkę podatku winien przedsiębiorca browaru zamknąć z końcem każdego miesiąca i złożyć odpis miesięczny w urzędzie skarbowym najpóźniej w 5 dniu powszednim następnego miesiąca zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1923 r. (Dz. Urz. M. Sk. z r. 1924 № 1, poz. 22).

2) Przy obrachunku miesięcznym odpisuje się przedewszystkiem po myśli § 10 ust. 4 na podstawie książki na zwrócone piwo łączną ilość opodatkowanego piwa zwróconą w danym miesiącu browarowi, a następnie oblicza się podatek wedle rubryk, zawartych w książce podatku.

3) Wysokość podatku od piwa zależy:
a) od ilości piwa, wyrobionego w browarze w roku obrachunkowym (art. 5 ust. 1 ustawy) t. j. ilości piwa, co do której w roku obrachunkowym powstał obowiązek uiszczenia podatku łącznie z ilością, którą wywieziono bez podatku (art. 4 ustawy i § 5 rozp.).
b) od rodzaju piwa (art. 5 ust. 2 ustawy).

4) Do oznaczenia stopy podatku, jaką przy obliczeniu przypadającej kwoty podatkowej ma się zastosować, należy policzyć z produkcji ubiegłego miesiąca tylko tę część piwa, co do której powstał obowiązek uiszczenia podatku przyczem kwoty podatkowe oblicza się najpierw od piwa pełnego, potem od piwa dubeltowego, a na ostatku od piwa mocnego.

5) Następnie oblicza się: a) wyrób piwa do końca miesiąca, b) ilość piwa, którą z końcem miesiąca należy dodać do rocznego wyrobu. Ilość piwa wyrobionego otrzymuje się przez zesumowanie piwa wyrobionego w miesiącach poprzednich z piwem, co do którego w ostatnim miesiącu zaszedł obowiązek zapłaty podatku, i piwem wywiezionem po myśli art. 4 ustawy bez uiszczenia podatku. Na ilość wymienioną pod b) składa się wyrób miesięcy poprzednich, i piwo, co do którego w miesiącu ostatnim powstał obowiązek zapłaty podatku. Ustalone w ten sposób ilości piwa stanowią podstawę do obliczenia podatku dla dalszej produkcji.

Stosownie do art. 5 ustawy, stopa podatkowa wynosi:

1) dla browarów wyrabiających rocznie do 2000 hl. piwa — 6 złotych;

2) za dalsze 8000 hl. — 6.30 zł.;

3) ponad 10000 hl. — 6.60 zł. od hektolitra.

6) Na podstawie dokonanego obliczenia w książce podatku według podanego przykładu na wzorze № 2 tej książki, przedsiębiorca winien uiścić podatek przypadający za miesiąc ubiegły, wnosząc go do kasy skarbowej przy zwykłej deklaracji podatkowej.

(do art. 23 ust. 1 ustawy).

Przechowywanie i rozlewanie gotowego piwa.

§ 60.

1) Pomieszczenia, gdzie się gotowe, nieopodatkowane piwo przechowuje i rozlewa, jakoteż pomieszczenia, gdzie trzyma się je w naczyniach przygotowanych do wydania z browaru, winny być we właściwem zgłoszeniu (§ 27), jakoteż w planie browaru wyraźnie wymienione z zaznaczeniem swego przeznaczenia.

2) Dopuszczenie powyższych pomieszczeń przez urząd skarbowy do celu, na jaki są przeznaczone winno być zaznaczone na zgłoszeniu i planie.

(do art. 23 ust. 2 ustawy).

Wydawanie piwa z browaru.

§ 61.

Przez wyraz „browar" rozumieć należy wszystkie pomieszczenia, służące do prowadzenia przedsiębiorstwa browarnianego, choćby nie stanowiły jednej zwartej ze sobą całości.

§ 62.

Urząd skarbowy może w razie potrzeby pozwolić na wydanie z browaru brzeczki lub piwa mimo, że nie przeszło jeszcze w zupełności fermentacji. W tym wypadku uważa się brzeczkę lub niegotowe piwo za podlegające podatkowi narówni z gotowem piwem.

§ 63.

Jeżeliby brzeczka, względnie niegotowe piwo było przeznaczone do dalszego przerobu w innym browarze, wówczas należy postąpić z niemi w tym ostatnim w sposób wskazany w § 65.

(do art. 23 ust. 3 ustawy).

Przyjmowanie obcego piwa do browaru.

§ 64.

Obce piwo wolno przyjąć do browaru tylko za zezwoleniem władzy skarbowej I instancji.

§ 65.

Do obcego piwa przyjętego do browaru stosuje się przepisy, odnoszące się do zwróconego browarowi własnego piwa (§ 10). W rubryce książki na zwrócone piwo należy podać browar, z którego piwo pochodzi.

(do art. 24 ustawy).

Naczynia transportowe.

§ 66.

Przepisane znaki i napisy umieszcza się na beczkach przez wypalenie ich lub uwidocznienie trwałą farbą. Inne naczynia (art. 24 ust. 3 ustawy) można oznaczyć także przez umieszczenie na nich trwale przyklejonych winjet.

§ 67.

Inne naczynia, przeznaczone do wywozu piwa, których wzory winien przedsiębiorca przedłożyć, należy zgłaszać inspektorowi za pomocą wykazu sporządzonego w sposób wskazany we wzorze № 11. Inspektor sprawdzi je i zaznaczy wynik sprawdzenia w wykazie.

W miejscach wyszynku wolno podawać piwo tylko w takich naczyniach, na których uwidoczniono pojemność w litrach i jego częściach dziesiętnych. Na szklankach pojemność ma być zaznaczona kreską trwałą, do której musi sięgać piwo podawane z większego naczynia (beczki, syfonu i t. p.) bez piany.

(do art. 25 ustawy).

Sprawdzanie zapasów.

§ 68.

1) W browarach, będących w ruchu, przeprowadza inspektor przy współudziale drugiego organu skarbowego najmniej cztery razy na rok niespodziewane sprawdzenia zapasów piwa. Prócz tego może inspektor, jakoteż władza przełożona zarządzić sprawdzenie zapasów, ile razy uzna to za potrzebne.

2) Przy dokonywaniu sprawdzenia zapasów, należy w miarę możności liczyć się ze względami na nieutrudnianie browarowi prawidłowego ruchu.

§ 69.

1) Przy sprawdzaniu zapasów winien być obecny także i przedsiębiorca browaru.

2) Sprawdzenie polega na stwierdzeniu znajdującej się w browarze ilości brzeczki i piwa i porównaniu ich z zamknięciem książek.

3) O wyniku sprawdzenia spisuje się protokół. W razie okazania się braków brzeczki lub piwa należy wyjaśnić ich przyczynę i zaznaczyć to w tym protokóle.

4) Protokół przedkłada się urzędowi skarbowemu, który wydaje po myśli art. 25 ustawy orzeczenie co do ewentualnego opodatkowania ubytków. Stosownie do wyniku badania zapasów przeprowadza się sprostowanie książek. Protokół przechowuje się w browarze w okładce na urzędowe papiery.

5) Ostateczny obrachunek sporządza się po upływie roku obrachunkowego. Do tego czasu ubytki przewyższające ustaloną normę mogą pozostawać nie obciążone podatkiem, chyba że ustalonoby iż powstały skutkiem nadużycia w browarze.

III. WYSZYNK I SPRZEDAŻ PIWA.

(do art. 26 ustawy).

Wyszynk piwa w browarze.

§ 70.

1) Jeżeli wyszynk piwa prowadzi się przy browarze, t. j. w któremkolwiek z pomieszczeń wymienionych w art. 16 ustawy, wówczas musi być miejsce szynkowania od tych pomieszczeń w zupełności oddzielone. Do pomieszczeń szynkowych wolno wnosić piwo tylko w naczyniach wymienionych w art. 24 ustawy. Przed wniesieniem winno się je zapisać do książki podatku.

2) Urząd skarbowy może w razie potrzeby wydać w tym względzie dalsze jeszcze zarządzenia kontrolne.

Handel obcem piwem.

§ 71.

Przedsiębiorcy browarów, chcący zajmować się także i handlem obcego piwa, winni postarać się o pozwolenie urzędu skarbowego, który poda szczegółowe warunki, jakich ze względu na kontrolę skarbową przedsiębiorca browaru dla uzyskania tego pozwolenia dopełnić powinien.

IV. DOZÓR SKARBOWY I PROWADZENIE KSIĄŻEK.

(do art. 27 ustawy).

Dozór skarbowy.

§ 72.

1) Organa skarbowe, kontrolujące browar, winny starać się wytworzyć sobie jaknajdokładniejszy obraz istotnego przebiegu fabrykacji piwa we wszyst-

kich jej okresach, mając przytem na oku wydane w tym względzie przepisy skarbowe.

2) W szczególności powinny się przekonywać:

a) czy do wyrobu piwa nie używa się niedozwolonych surowców lub niedolewa się wbrew zakazowi wody do piwa;

b) czy surowce przechowuje się tylko w przeznaczonych na to pomieszczeniach i nie w większej ilości niż dozwolono;

c) czy wpisy do książek prowadzonych w browarze uskutecznia się we właściwym czasie i w należyty sposób i czy one zgadzają się z tem, co w browarze zastano, tudzież z oznajmieniem warek;

d) czy piwo przechowuje się i rozlewa tylko w przeznaczonych na to pomieszczeniach i czy wydaje się je z browaru tylko w przepisanych naczyniach;

e) czy piwo wychodzące z browaru zgadza się co do gatunku i ilości z tem, co zapisane do książki podatku od piwa, i czy poszczególne gatunki piwa odpowiadają przepisowi art. 5 ust. 2 ustawy;

f) czy dowody piśmienne i rachunkowe są w należytym porządku;

g) czy podatek za miesiąc ubiegły w swoim czasie w należytej wysokości uiszczono.

3) Jakie badania ma się w browarach przeprowadzać i jak często ustanawia Minister Skarbu. Jednakowoż organa skarbowe obowiązane są conajmniej raz w miesiącu sprawdzać ilość brzeczki gorącej przed jej wybiciem na chłodnie i zawartość ekstraktu tak brzeczki gorącej, jak i po wystudzeniu i oddzieleniu chmielu i osadu. Sprawdzanie przeprowadzać należy niespodzianie i starać się o to, by przedsiębiorca browaru mógł w niem uczestniczyć.

4) Ilość gorącej brzeczki uzyskanej z zacieru sprawdza się za pomocą urzędowej laski mierniczej bezpośrednio przed spuszczeniem (wybiciem) z kotła warzelnego. Do sprawdzenia przystąpić należy dopiero wówczas, gdy brzeczka w kotle przestanie kłębić się i powierzchnia się uspokoi. Laskę wstawiać należy do kotła w miejscu zaopatrzonem w tym celu w znak urzędowy.

5) Zawartość ekstraktu brzeczki sprawdzają organa skarbowe zasadniczo urzędowym cukromierzem (sacharometrem). Potrzebną do tego próbkę brzeczki bierze się z kotła warzelnego bezpośrednio przed wybiciem jej. Zaczerpnąć ją należy z kotła za pomocą metalowego naczynia (cylindra) lub zwykłej flaszki poprzednio dobrze wymytej, ogrzanej i wypłukanej brzeczką, którą ma się badać. Naczynie lub flaszkę z brzeczką przykrywa lub zatyka się starannie, a następnie ochładza w zimnej wodzie do temperatury około +20 stopni C. Zawatość ekstraktu bada się w szklanej baryszówce, o którą postarać się winien przedsiębiorca browaru. Należy ją przedtem starannie oczyścić, wysuszyć i ustawić pionowo, następnie napełnić przecedzoną dokładnie brzeczką prawie po brzeg. W tensam sposób postępuje się także i przy badaniu wychłodzonej brzeczki (§ 53 ust. 1 lit. d). Próbkę jej czerpie się albo z kadzi zlewnej albo z kadzi fermentacyjnej, z tych jednak nie później, niż w dziesięć godzin po napełnieniu i przed zadaniem drożdży. W tym ostatnim wypadku należy baczyć, by jakość próbki odpowiadała w przecięciu jakości całej masy brzeczki, w której zawartość ekstraktu ma być zbadana.

6) Izby skarbowe mogą wydać podwładnym organom kontroli skarbowej szczegółowe zarządzenia co do sposobu dozorowania browarów.

7) Cukromierze przeznaczone do czynności urzędowych mają być stale w browarze pod zamknięciem kontroli skarbowej. Rzeczą przedsiębiorstwa jest dbać, aby ocechowany cukromierz był zawsze na miejscu.

§ 73.

1) Dla każdego browaru oblicza władza skarbowa I instancji w sposób podany w dodatku lit. C. procent zaniku, t. j. sumę strat, które powstają przy wyrobie piwa w czasie, począwszy od wybicia brzeczki z kotła warzelnego aż do przelania gotowego piwa do naczyń transportowych.

2) Zanik oblicza się w procentach objętościowych gorącej brzeczki (§ 53 ust. 1 lit. c).

3) Obliczanie wysokości zaniku odbywa się stale co trzy lata, częściej tylko wówczas, gdyby zachodzące szczególne okoliczności tego wymagały.

4) Obliczony zanik podaje się przedsiębiorcy browaru pisemnie do wiadomości i zawiadamia o tem zarazem właściwą izbę skarbową, tudzież inspektora.

§ 74.

Od czasu do czasu należy brać w obecności przedsiębiorcy browaru lub jego zastępcy z piwa przygotowanego do wywozu z browaru próbkę i przedkładać ją urzędowi skarbowemu celem zbadania zawartości ekstraktu brzeczki, z ktorej piwo to wyrobiono. Badania powyższe przeprowadza się w sposób podany w dodatku E. Na życzenie przedsiębiorcy browaru można mu wydać taką samą próbkę.

§ 75.

Jeżeli przy browarze prowadzi się wyszynk piwa, należy także przekonywać się czy przestrzega się przytem przepisów zawartych w § 70.

§ 76.

Wyniki każdej kontroli wpisują organa skarbowe do książek №№ 1, 2, 2a, 4 i 10.

§ 77.

Wagi browaru przeznaczone do odważania surowców należy w pewnych odstępach czasu sprawdzać. W razie wątpliwości co do rzetelności ich wskazań, można żądać, by poddano je ponownemu ocechowaniu.

§ 78.

Na książki i inne papiery, które prowadzi i przechowuje się w browarze dla celów kontroli skarbowej, winien być urządzony odpowiedni schowek.

§ 79.

Dotychczasowe opisy i plany istniejących browarów tudzież przemiary naczyń mogą być uznane za wystarczające, jeżeli odpowiadają wymogom rozporządzenia niniejszego.

§ 80.

1) Rachunkowość i statystykę podatku od piwa prowadzi się w browarach, urzędach i izbach skarbowych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 1 grudnia 1923 r. o rachunkowości podatków pośrednich i dochodów monopolowych (Dz. U. M. S. z r. 1924 № 1, poz. 22).

2) Księgi przewidziane niniejszemi przepisami powinny być w listopadzie przed rozpoczęciem nowego okresu obrachunkowego złożone przez przedsiębiorstwo właściwemu urzędowi skarbowemu do przesznurowania.

§ 81.

W miarę zauważonych zmian w dziale browarnictwa winny urzędy skarbowe omówić i wyjaśnić następujące okoliczności:

a) Przyczyny zmniejszenia się lub zwiększenia wyrobu piwa w porównaniu z rokiem poprzednim. Wpływ na konsumpcję piwa stanu pogody, panujących chorób, większych strajków roboczych lub wydaleń robotników, wyniku żniw, cen targowych jęczmienia, pszenicy, chmielu i produktów cukrowych, konkurencji wina, wódki, napojów bezalkoholowych i surogatów i t. p.
b) Wzmożenie lub zmniejszenie się konsumpcji piwa zagranicznego.
c) Poziom fabrykacji piwa w okręgu wogóle; właściwości i dobroć poszczególnych gatunków piwa (piwo pełne, dubeltowe i mocne); ile słodu używa się na hektolitr każdego gatunku; jakie zawartości alkoholu miewa każdy z tych gatunków; wyrób szlachetniejszych i osobliwych gatunków piw znanych pod własną nazwą, ewentualnie opis szczególnego sposobu ich przyrządzania.
d) Zwiększenie i zmniejszenie liczby browarów, zwłaszcza małych i przyczyna tego zjawiska.
e) Spostrzeżenia co do zmian w stosunkach zbytu wyrobów browarów małych i średnich z jednej, a browarów wielkich z drugiej strony i przyczyna tych zmian.
f) Przeciętne ceny rozmaitych gatunków piwa sprzedawanego w browarach. Zmiany cen w wyszynku.
g) Wpływ używania przy wyrobie piwa produktów cukrowych na użycie słodu.

§ 82.

Przedsiębiorcy browarów, w których według dotychczasowych przepisów pobierano podatek od przerobionego słodu lub też od ilości i zawartości ekstraktu brzeczki piwnej, obowiązani są zgłosić urzędowi skarbowemu pisemnie najpóźniej w 3 dni po wejściu w życie ustawy zgodnie z prowadzonemi urzędowemi książkami znajdujące się w browarze zapasy brzeczki piwnej i piwa, od których podatek uiszczono, względnie do zapłaty przypisano, podając kwotę tego podatku. Co do piwa barwiącego sprowadzonego z innego browaru należy podać tylko ilość w litrach.

§ 83.

1) Urząd skarbowy przesyła zgłoszenie wraz z potrzebnemi ewentualnie do ich sprawdzenia urzędowemi książkami inspektorowi kontroli skarbowej. Ten sprawdza na podstawie urzędowych danych prawdziwość szczegółów w nich zawartych i po ewentualnem sprostowaniu zwraca je urzędowi z potwierdzeniem sprawdzenia.

2) Urząd skarbowy oblicza na podstawie sprawdzonych zgłoszeń i urzędowych książek kwotę podatku, który od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów słodu, brzeczki, względnie piwa istotnie uiszczono.

§ 84.

1) Urząd skarbowy sprawdza obliczenie i postanawia ostatecznie jaką kwotę przyjmuje się jako dawniejszy podatek uiszczony od zapasów słodu, brzeczki i piwa znalezionych w browarze w dniu wejścia w życie ustawy, przyczem należy policzyć za każdy hektolitr sprowadzonego z innego browaru piwa barwnikowego, podatek w wysokości 6 złotych. Obliczoną kwotę podatku uwidocznia się na zgłoszeniu i zawiadamia o wyniku obliczenia przedsiębiorcę browaru.

2) Przy najbliższem miesięcznem obliczeniu bieżącej należytości podatkowej inspektor potrąca w książce podatku od piwa dawny podatek, przypadający według ustępu 1 i wydaje nakaz zapłaty tylko na pozostającą resztę. Potrącenie to przeprowadza się czerwonym atramentem także i w wykazie wydanego piwa i uiszczonego podatku. Do książki na przychód podatku od piwa (§ 59 p. 6) zapisuje się tylko kwotę podatku, którą faktycznie uiszczono.

§ 85.

Władze skarbowe mogą zarządzić przed terminem wprowadzenia ustawy z dn. 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa sporządzenie przemiarów naczyń warzelnych i transportowych.

§ 86.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z ustawą z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. № 65, poz. 635).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik A.
(§ 2 przep. wyk.).

Przepisy o wywozie piwa zagranicę.

§ 1. Zwalnia się od podatku spożywczego piwo wywożone z miejsca wyrobu za granicę, ilość jednak wywożonego piwa musi być w każdym razie nie mniejsza od 10 litrów.

§ 2. O zamierzonym wywozie wytwórca winien złożyć inspektorowi K. S. oznajmienie w 2-ch okazach według załączonego wzoru.

§ 3. Inspektor K. S. po otrzymaniu oznajmienia przystępuje do odprawy piwa. Przed odprawą nie wolno usuwać piwa z piwnicy stałej.

§ 4. Beczki przeznaczone do odprawy muszą być napełnione aż do otworu szpuntowego, flaszki zaś — do samej szyjki. Do poszczególnych skrzynek należy układać flaszki jednakowych rozmiarów.

Przy odprawie należy stwierdzić, że piwo przeznaczone do wywozu jest zdatne do spożycia i odpowiada co do ilości i rodzaju treści oznajmienia.

§ 5. Naczynia przeznaczone na wywóz należy po odprawie urzędownie zabezpieczyć i przekazać właściwemu urzędowi celnemu wyznaczając przy tem wytwórcy termin dostawy do tego urzędu. Wyniki odprawy, rodzaj zabezpieczeń naczyń, tudzież termin dostawy zaznacza inspektor w obu okazach oznajmienia, a ilość odprawianego piwa wciąga do księgi podatkowej browaru. Jeden okaz oznajmienia włącza się wytwórcy, drugi zaś odsyła się przełożonemu urzędowi.

§ 6. Wytwórca winien dostawić przesyłkę z nienaruszonemi zabezpieczeniami do urzędu celnego w wyznaczonym terminie wraz z oznajmieniem.

§ 7. Urząd celny dokonywa odprawy celnej, sprawdzając stan zabezpieczeń, całość naczyń, ich liczbę i zgodność dostawionej przesyłki z dowodami piśmiennemi. W razie powziętych wątpliwości co do stanu przesyłki może urząd celny zarządzić ściślejszą rewizję przesyłki według swego uznania. Przejście granicy stwierdzi urząd na oznajmieniu.

Na wywóz piwa prowadzi urząd celny rejestr wywozu według załączonego wzoru.

§ 8. Oznajmienie na wywóz piwa po zaświadczeniu przejścia posyłki przez granicę celną odsyła urząd celny niezwłocznie do właściwego urzędu akcyz i monopoli.

§ 9. W razie nieotrzymania w ciągu jednego miesiąca od dnia odprawy oznajmienia z poświadczeniem przejścia granicy urząd akcyz i monopolów zarządza opodatkowanie przesyłki.

Opodatkowanie zarządza się również w razie poniechania wywozu zagranicę i pozostawienia przesyłki w kraju.

Opodatkowanie polega na skreśleniu przesyłki z pozycyj 11 do 14 i przypisania do poz. 7 do 10 księgi podatkowej browaru.

(Strona 1).

Wzór a
(§ 2 przep. o wywozie piw

Okrąg urzędu akc. i mon.

....

OZNAJMIENIE WYWOZU PIWA ZA GRANICĘ

z browaru ....

Dostawa do urzędu celnego..............................

nastąpi dn.............................. r..............................

Obowiązuję się dostawić w terminie przepisanym niniejszą przesyłkę piwa w oznajmionej ilości i oznajmionym rodzaju do wyżej wymienionego urzędu celnego z zachowaniem w całości nałożonych na naczynia i skrzynki urzędowych zabezpieczeń. Nadto przyjmuję odpowiedzialność za przypadającą za to piwo akcyzę aż do złożenia Urzędowi akcyz i monopolów dowodu dokonanego wywozu za granicę.

(data) (podpis wytwórcy)

Termin dostarczenia dowodu wyjścia przesyłki za granicę upływa dnia

(data) (podpis inspektora)

(pieczęć urzędowa)

Oznajmienie wytwórcy. *(Strona 2).*

Liczba bieżąca wpisu księgi podatkowej browaru	Liczba beczek, ich cechy i numery	Zawartość poszczególnych beczek litr.	Liczba skrzynek, ich cechy i numery	Liczba i pojemność flaszek w każdej skrzyni	Ogólna ilość piwa we flaszkach w każdej skrzyni litr.	Ogólna ilość piwa z poz. 3—6, liczba i słownie litr.	Rodzaj piwa (zwykłe, mocne)	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wyniki odprawy. *(Strona 3).*

Zawartość piwa w beczkach (poz. 2) litr.	Liczba flaszek w poszczególnych skrzynkach (poz. 4)	Zawartość piwa we flaszce w poszczególnych skrzynkach litr.	Ogółem piwa w poszczeg. skrzynce litr.	Ogólna ilość piwa w przesyłce litr.	Rodzaj piwa (zwykłe, mocne)	UWAGI (o nałożonych zabezpieczeniach)
10	11	12	13	14	15	16

Dostawioną posyłkę sprawdzono dnia .... *(Strona 4)*

Wyjście przesyłki za granicę dnia ....

Poświadcza się dnia..............................

Pieczęć i podpis urzędu celnego.

Urząd celny raczy odesłać oznajmienie niniejsze oznaczonemu na str. 1 Urzędowi akcyz i monopolów.

Załącznik B.
(§ 9 przep. wyk.)

Przepisy o piwie barwnikowem.

§ 1. Piwo barwnikowe można wyrabiać tylko ze słodu, chmielu, drożdży i wody w drodze fermentacji, a to wyłacznie do użytku browarów lub na wywóz zagranicę.

§ 2. Wyrób piwa barwnikowego dla zbytu innym browarom może odbywać się tylko za zezwoleniem izby skarbowej, które może być każdego czasu odwołane. Wyrób podlega niżej określonym warunkom.

§ 3. Na trzy dni przed przystąpieniem do zacieru należy złożyć właściwemu inspektorowi w dwóch okazach oznajmienie, w którem wymienia się jakiego rodzaju piwo będzie wyrabiane, tudzież jakie surowce i w jakiej ilości będą do wyrobu użyte.

Jeden okaz po zatwierdzeniu zwraca się przedsiębiorcy dla dołączenia do akt browaru, drugi zaś odsyła się do urzędu akcyzowego.

Wyrób piwa należy ściśle stosować do zatwierdzonego oznajmienia, przy konieczności zaś odstępstwa od oznajmienia odnośnie do przebiegu wyrobu lub rodzaju piwa należy złożyć nowe oznajmienie z zachowaniem powyższego terminu.

§ 4. Gdy w browarze wyrabia się oprócz piwa barwnikowego również inne piwo musi być ono przechowywane w osobnem pomieszczeniu.

Piwo barwnikowe wyrabiane ze słodu jęczmiennego należy przechowywać w naczyniach odrębnych od piwa ze słodu innego pochodzenia.

§ 5. Warki piwa barwnikowego należy wciągać do księgi warek w sposób przepisany (§ 53 rozp. wyk.).

Przychód i rozchód piwa barwnikowego wpisuje się do księgi kontroli wzoru dołączonego zamiast wzoru Nr. 2 (podatkowej).

§ 6. Na piwo barwn. wydawane z browaru wystawia się świadectwo przewozowe według załączonego wzoru. W świadectwie zaznacza się, ile przypada podług stopy zasadniczej podatku od przesyłanego piwa, za które wytwórca odpowiada aż do

stwierdzenia przyjęcia piwa w browarze jego przeznaczenia.

§ 7. Jeden okaz świadectwa przew. idzie z przesyłką do miejsca przeznaczenia, drugi zaś doręcza się miejscowemu inspektorowi, który prześle go inspektorowi dozorującemu miejsce przeznaczenia piwa. Po stwierdzeniu odbioru piwa w browarze przeznaczenia piwa barwnikowego i zaświadczeniu o tem na obu okazach świadectwa przewozowego, zwraca się duplikat przez właściwego inspektora do wytwórni piwa (miejsca odprawy) jako załącznik do księgi kontroli browaru.

§ 8. Za ubytki piwa barwn. stwierdzone przy rewizji browaru wymierza się podatek w stopie zasadniczej, chyba że przedsiębiorca udowodni pochodzenie ubytku z przyczyny siły wyższej.

§ 9. Księgę kontroli piwa barwnikowego prowadzi się w zeszytach rocznych. Po upływie roku należy księgę zamknąć i w ciągu siedmiu dni odesłać z załącznikami właściwemu inspektorowi, który po sprawdzeniu przedstawi ją przełożonemu urzędowi.

§ 10. Piwo barwn. otrzymane w browarze z innej wytwórni należy niezwłocznie wpisać do księgi kontroli cukru.

§ 11. Przerób piwa barwn. przy wyrobie piwa zwykłego podlega przepisom art. 21 ust. i §§ 49, 50 i 51 przepisów wykonawczych z tem uzupełnieniem, że w oznajmieniu ma być zaznaczone pochodzenie piwa barwnikowego, tudzież do jakiego rodzaju piwa zwykłego ma być dodane, czy będzie to piwo górnej czy dolnej fermentacji.

O przerobie piwa barwn. należy zaznaczyć w p. 22 księgi warek.

(Strona 1).

Wzór № 1
(przepisy o piwie barwnik.).

Okrąg Skarbowy.

KSIĘGA KONTROLI PIWA BARWNIKOWEGO

browaru ....

na rok 192

P o u c z e n i e.

1) Dla każdego rodzaju piwa barwnikowego należy prowadzić osobny dział.
2) Pozycje 1—4 wypełnia się po przelaniu piwa ze stojaków do naczyń przewozowych.
3) Poz. 5—9 wypełnia się przy wydaniu piwa z browaru.
4) Przy wydaniu piwa do innego browaru zaznacza się w poz. 9 liczba świadectwa przewozowego.
5) W ostatnim dniu miesiąca sumuje się poz. 3 i 8, zamyka się księgę i w ciągu 7 dni odsyła się odpis do właściwego urzędu.
6) Księga niniejsza zastępuje księgę podatku (odnośnie do piwa barwnikowego).

(Strona 2). *(Strona 3).*

Dział ....

P r z y c h ó d. R o z c h ó d.

Liczba bieżąca	Data przychodu	Ilość piwa litrów	Oznaczenie pomieszczenia i naczyń	Liczba bieżąca	Data rozchodu	Liczba, rodzaj i №№ naczyń	Ilość piwa litrów	Nazwa browaru odbiorcy piwa	Uwagi przedsiębiorcy	Uwagi urzędników Kontroli Skarbowej
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

(Strona 1).

Potwierdzenie odbioru przesyłki w miejscu przeznaczenia

....

(Strona 2).

Okrąg skarbowy.

Odcinek świadectwa przewozowego na przewóz piwa barwnikowego z browaru.

Liczba bieżąca księgi kontroli.

Data

Ilość piwa.

Miejsce przeznaczenia

Okrąg Skarbowy.................. II. Okaz
Świadectwo na przewóz piwa barwnikowego z browaru ....

Liczba bieżąca	Rodzaj piwa barwn.	Ilość i rodzaj naczyń przewozowych	№№ naczyń	Ilość piwa w litr.	Nazwa browaru odbiorcy	Adres Inspektoratu Skarb.	Przesyłka zaznaczona w księdze pod L.
1	2	3	4	5	6	7	8

Za podatek od powyższej przesyłki w kwocie .... przyjmuje się odpowiedzialnośc do stwierdzenia odbioru piwa w miejscu przeznaczenia.............................
(data) 192. r.
Podpis

Okrąg Skarbowy ....
Świadectwo na przewóz piwa barwnikowego z browaru..............................

Liczba bieżąca	Rodzaj piwa barwnik.	Ilość i rodzaj naczyń przewoz.	№№ naczyń	Ilość piwa w litrach	Nazwa browaru odbiorcy	Adres Inspektoratu Skarb.	Przesyłka zaznaczona w księdze pod L.
1	2	3	4	5	6	7	8

Za podatek od powyższej przesyłki w kwocie.......................... przyjmuje się odpowiedzialność do stwierdzenia odbioru piwa w miejscu przeznaczenia.............................
(data) 192...... r.
Podpis

Załącznik C.
(§ 25 rozp. wyk.)

Pouczenie o określeniu w browarach ubytków fabrykacyjnych.

§ 1. Określenie zaników w browarze, t.j. ubytków od chwili spuszczenia brzeczki gorącej z panwi do zlania piwa do naczyń przewozowych jest rzeczą wielkiej wagi, albowiem od dokładnego określenia zaników zawisło dokładne ustalenie podległej dozorowi skarbowemu ilości piwa.

§ 2. Według najnowszych badań naukowych tudzież wyników doświadczenia przyjmuje się, że ubytki w poszczególnych browarach wahają się w granicach od 12 do 20% brzeczki gorącej i składają się z następujących współczynników:

1) zmniejszenie się objętości brzeczki wskutek ostudzenia, tudzież odcedzenia chmielu 3 — 3%
2) ulotnienie przez parowanie . . 5 — 7%
3) ubytki od osadów na chłodniach i zmoczenia powierzchni naczyń . . . 1 — 2%
4) ubytki w piwnicach do chwili wydania piwa z piwnicy . . . . 3 — 8%
Razem . . . 12 — 20%

W ogólności można przyjąć, że wszelkie ubytki wynoszą:
w doskonałych przedsiębiorstwach najwyżej 16%
w dobrych przedsiębiorstwach najwyżej . 18%
w średnich przedsiębiorstwach najwyżej . 20%
w lichych przedsiębiorstwach więcej niż . 20%

Różnice w odsetkach ubytków zależą od doskonałości urządzenia poszczególnych browarów, od

umiejętnego ich kierownictwa, wreszcie od staranności przy wykonywaniu robót w badanem przedsiębiorstwie. Same rozmiary przedsiębiorstwa w żadnym razie nie mogą służyć podstawowym czynnikiem przy zaliczaniu browaru do tej czy innej kategorji odnośnie do panujących w nim zaników.

§ 3. Ubytek wymieniony w p. 1 § 2, powstający skutkiem zmniejszenia się objętości brzeczki po ostudzeniu, tudzież po odcedzeniu chmielu wypada jednaki w każdym browarze i wynika ze zwykłego skurczenia się ilości płynu bez zmiany w zawartości w nim części rozpuszczalnych (ekstraktu).

§ 4. Ubytek, wymieniony w p. 2 § 2, powstający skutkiem ulotnienia przez parowanie brzeczki również nie stanowi o zmianie zawartości w brzeczce części stałych, lecz jedynie o wyparowaniu wody, co zależy od sposobu i czasu studzenia brzeczki.

§ 5. Browary zaopatrzone w sztuczne urządzenia do studzenia brzeczki mają mniejsze ubytki od parowania, niż browary w których studzi się brzeczkę na chłodniach, co wymaga dłuższego czasu. Browary sztucznie studzące brzeczkę bez chłodni nie mają prawie żadnych ubytków od parowania.

§ 6. Najwierniejszym wskaźnikiem ubytku od parowania służy różnica w zawartości ekstraktu według wskazań cukromierza przy ciepłocie + 14° R. (+ 17,5° C), w brzeczce gorącej przy spuszczaniu z panwi, a w brzeczce ostudzonej, spuszczonej do kadzi fermentacyjnej t. j. w brzeczce zarodowej. Im ta różnica jest większa, tym większym być musi ubytek od parowania, albowiem gęstość brzeczki, t. j. większa zawartość w niej ekstraktu jest w prostym stosunku do ilości wody wyparowanej przy studzeniu brzeczki.

§ 7. Ubytki od osadów w chmielu i na chłodniach mogą być znacznie zmniejszone przez wypłukanie chmielu lub przez użycie pras i filtrów. Tym sposobem te ubytki mogą być obniżone do 1%.

§ 8. Ubytki w piwnicy fermentacyjnej do chwili wydawania piwa z browaru mogą być również w znacznym stopniu zmniejszone przy użyciu pras i filtrów dla odcedzenia gąszczu i odstoju z kadzi, a zwłaszcza przy starannej robocie w czasie spuszczania piwa do naczyń przewozowych. Znaczną oszczędność w piwnicy osiągają browary, które spuszczają piwo z kadzi fermentacyjnych do stojaków z pomocą rur bezpośrednich, nie używając naczyń pośrednich. W postępowych przedsiębiorstwach można zmniejszyć ubytki w piwnicy do 3 — 4%; w browarach średnich wynosi ten ubytek 5—6%; wreszcie w lichych browarach od 7 do 8%.

§ 9. Celem jednostajnego postępowania przy ustalaniu w browarach norm ubytków należy zaprowadzić w każdym urzędzie skarbowym rejestr norm określonych dla poszczególnych browarów według przyległego wzoru. W rejestrze mają być wymienione podstawy przyjęte przy ustaleniu dla każdego browaru wysokości ubytków.

(Strona 1).

Rejestr ustalonych norm zaników w browarach Okręgu Skarbowego Urzędu Akcyz i Monopolów w

UWAGA. W pozycji 5 należy zaznaczyć do jakiej kategorji odniesiono dane przedsiębiorstwo, dzieląc na doskonałe, dobre, średnie i liche.

(Strona 2).

L. bież.	Nazwisko właściciela browaru	Adres browaru	Ilość przerobionego słodu w r. poprzedn. q	Kategorja sprawności browaru	Gatunki wyrobionego piwa	Przeciętna zawartość cukru w brzeczce		Sposób i czas studzenia brzeczki
						gorącej	zarod.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

(Strona 3).

Czy prasuje się: a) chmiel odcedzony b) osad na chłodniach c) osad w kadzi d) osad ze stojaków.	Sposób spuszczania piwa z kadzi do stojaków	Zaniki ustalone urzędowo w browarze	Zaniki ustalone przez urząd	Czy zgłoszono sprzeciw przed.	Ostatecznie ustalono zaniki	U W A G I.
10	11	12	13	14	15	16

Załącznik D.
(do § 34 rozp. wyk.).

Przepisy o przemiarze naczyń w browarach.

1) Przy geometrycznych przemiarach naczyń dokonywa się zasadniczych wymiarów w centymetrach korzystając z następujących wzorów:

a) objętość kadzi okrągłych w litrach = $\frac{\pi r^2 h}{1000}$

b) „ „ owalnych „ „ = $\frac{\pi abh}{1000}$

c) „ „ czworokątnych w litrach = $\frac{ldh}{1000}$

d) 1 litr = 1000 cm^3.

W powyższych wzorach oznacza:
π = 3.14 (stosunek obwodu do średnicy).
h = wysokość wewnętrzna.
r = połowa wewnętrznej średnicy.
a = połowa wielkiej średnicy owalu.
b = „ małej „ „
l = wewnętrzna długość.
d = „ szerokość.

2) Dla obliczenia objętości kadzi kształtu stożka ściętego, lub piramidy można również posługiwać się powyższemi wzorami z następującą odmianą:

a) przy okrągłych stożkach ściętych wstawić do wzoru *a*: — r = ½ średnicy obliczonej przez zesumowanie średnicy górnej i dolnej i podzielenie sumy przez 2,
b) przy owalnych stożkach ściętych wstawić do wzoru *b*: — a = suma obu średnic wielkich podzielona przez 4; *b* suma obu średnic małych podzielona przez 4.
c) przy czworokątnych ściętych piramidach wstawić do wzoru *c*: — *l* = się suma obu długości— górnej i dolnej podzieloną przez 2; *d* suma obu szerokości górnej i dolnej podzielona przez 2.

3) Dla obliczenia objętości beczek w litrach stosuje się wzór następujący : $\pi l \left(\frac{D+d}{4}\right)^2$; przytem oznacza π = 3.14
l = długość wewnętrzna.
D = średnica przez otwór szpuntowy.

4) Wyniki przemiarów umieszcza się w inwentarzu browaru tudzież w szczegółowym protokóle sporządzonym w 2 okazach (§ 35 rozp.).

5) W razie naprawy naczyń przemiar należy ponowić.

Załącznik E.
(do § 72 przep. wyk.).

Pouczenie o badaniu piwa dla określenia w jego brzeczce podstawowej zawartości ekstraktu.

§ 1. Zawartość ekstraktu w podstawowej brzeczce, z której powstało badane piwo określa się przez odczytanie wskazań zanurzonego w niem cukromierza przed odpędzeniem i po odpędzeniu z niego alkoholu. W tym celu używa się cukromierza i cylindra urzędownie cechowanych.

I. Badanie piwa przed odpędzeniem.

§ 2. Pół litra piwa wlewa się do butelki litrowej, którą po zakorkowaniu wstrząsa się mocno trzykrotnie dla wydzielenia z piwa bezwodnika kwasu węglowego. Po każdorazowem wstrząśnięciu przelewa się piwo do innego naczynia dla zetknięcia go z powietrzem. W razie potrzeby można przecedzić próbę przez bibułę.

§ 3. Po takiem przygotowaniu bada się niezwłocznie próbę cukromierzem. W tym celu doprowadza się próbę do ciepłoty + 14° R. (+ 17.5° C.). Cukromierz winien mieć podziałkę z dokładnością 0.1% i skalę od 0 do 13.5 stopni wagowych, z odstępami podziałki dziesiętnej około 1.4 mm.; baryszówka powinna mieć średnicę w świetle około 40 mm.

§ 4. Przy użyciu cukromierza należy stosować następujące wskazówki.

Po starannem obmyciu i osuszeniu cukromierza bierze się go za wierzchołek i opuszcza się ostrożnie w próbę.

Wskazanie cukromierza odczytuje się. Odczytana na cukromierzu wartość próby pozbawionej bezwodnika kwasu węglowego podaje pozorną zawartość ekstraktu w piwie (E p).

II. Badanie piwa po odpędzeniu alkoholu.

§ 5. Odmierza się ściśle 500 ctm. sześciennych próby, wylewa się odmierzony płyn do płytkiej miseczki porcelanowej (parownicy), poczem spłukuje się miarę dwukrotnie 10 $cmt.^3$ wody zlewając wypłuczyny do miseczki, następnie odparowuje się próbę małym płomieniem do ⅓ objętości. Należy przytem unikać zagotowania płynu, aby nie dopuścić do ścinania się białka. Po ostygnięciu próby do ciepłoty pokojowej zlewa się ją z powrotem do cylindra kalibrowanego, parownicę opłukuje się wodą i opłuczyny również wlewa się do próby, którą dopełnia się wodą gotowaną do pierwotnej ilości 500 $cm.^3$. Po tem próbę wstrząsa się dla wymieszania i próbuje się cukromierzem przy ciepłocie + 14° R. (+17½° C.). Ze wskazania cukromierza otrzymuje się rzeczywistą zawartość ekstraktu (Er.).

III. Obliczenie zawartości ekstraktu w brzeczce zarodowej.

§ 6. Zawartość ekstraktu w brzeczce zarodowej otrzymuje sią z powyższych danych z pomocą następującego wzoru:

$$E = (Er. - Ep.) \times 4.3 + Er.$$

Przykład: wskazanie cukromierza w piwie Ep. = 4.6
wskazanie cukromierza po odpędzeniu . . . . Er. = 6.12

Korzystając z powyższego wzoru otrzymamy:

$$E = (6.12 - 4.6) \times 4.3 + 6.12 = 12.65.$$

§ 7. W razie wątpliwości powziętych co do wyniku badania, tudzież w razie sprzeciwu strony zainteresowanej należy zarządzić ponowne zbadanie próby w pracowni chemicznej.

(Strona 1)

Izba skarbowa w...

Wzór № 1
(§ 52 rozp. wyk.)

Urząd Akcyz i Mon. w.................................

Dyrekcja Okręgu Skarbowego w..........................

Inspektor Skarbowy w...................................

KSIĄŻKA WAREK (produkcyjna).

Browaru N. ....

(Imię i nazwisko właściciela) ....

w..

Województwo ....

Starostwo...

Stacja pocztowa ....

Stacja kolejowa i odległość w klm...

na rok 192.........

Objaśnienia (pouczenie).

1) Po otrzymaniu zatwierdzonego zgłoszenia warek zapisuje się treść tego zgłoszenia przez całą szerokość książki. Wykonanie zaś zgłoszenia zapisuje się do książki w miarę dokonywanych warek piwa z wypełnieniem odpowiednich rubryk.

2) Ilość wziętych do przerobu surowców określa się w pełnych kilogramach według przyjętego w browarze sposobu ważenia (na wagach automatycznych, lub też zwykłych urzędowo sprawdzonych).

3) Zawartość ekstraktu określa się według studzielnego cukromierza przy ciepłocie normalnej.

4) Ilość i jakość brzeczki podstawowej określa się najpóźniej w ciągu 10 godzin po zlaniu jej do zbiornika lub kadzi fermentacyjnej.

5) Ilość piwa, brzeczki i domieszek określa się w hektolitrach z dwoma znakami dziesiętnemi.

6) Dla każdego browaru ustala się corocznie przez urzędy skarbowe procentowa norma dopuszczalnych zaników (rubr. 13).

7) Dodatki po ukończeniu warki i wszelkie zmiany gatunków piwa po zapisaniu już do książek w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, mogą być dokonywane za każdorazowem pozwoleniem władz skarbowych; wtedy zgodnie z tem pozwoleniem nastąpić mogą zmiany w zapisach książek.

8) Za prawidłowość prowadzenia ksiąg i wykazywanie produkcyj są odpowiedzialne przedsiębiorstwa, jak również za obrachunki w nich dokonywane, za dowody usprawiedliwiające zapisy i przesyłanie odpisów ksiąg do właściwych władz skarbowych, zgodnie z przepisami z d. 1/XII 1923 r. o prowadzeniu rachunkowości podatków pośrednich i dochodów monopolowych (Dz. U. M. S. № 1/24, poz. 22 §§ 1—6). Przykład obrachunku miesięcznego podany na wzorze książki. Organa Kontroli Skarbowej przy rewizji sprawdzają w przedsiębiorstwach dokonane tam w książkach zapisy, obrachunki i dowody samej fabrykacji.

Wyniki przeprowadzonej rewizji zapisują się przez całą szerokość książki i są podpisywane przez rewidentów i odpowiedzialnego kierownika (dyrektora) browaru.

(Strona 2).

Zacieru: № bieżący	Zacieru: Data	Zacieru: Godzina	Użyto surowców (hektolitrów): Słodu jęczmiennego	Użyto surowców (hektolitrów): Słodu z innego zboża (jakiego)	Użyto surowców (hektolitrów): chmielu	Użyto surowców (hektolitrów): materjałów cukrowych i jakich	Użyto surowców (hektolitrów): innych i jakich	Ilość i jakość otrzymanej brzeczki gorącej w chwili ukończenia warki: hektolitrów	Ilość i jakość otrzymanej brzeczki gorącej w chwili ukończenia warki: o zawartości ekstraktu w %	Ilość i jakość brzeczki podstawowej: hektolitrów	Ilość i jakość brzeczki podstawowej: o zawartości ekstraktu w %	Dopuszczalne zaniki: ustalona norma w %	Dopuszczalne zaniki: ilość hektolitrów
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Z przeniesienia													
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
		I. Według zgłoszenia zatwierdzonego dnia 2 stycznia 1925 r. L. 15 odbywać się będą w dniu 3 stycznia											
1	3/1	6	5000	—	90	—	—	320	11,5	310	12	14	44,80
2	„	15	5000	—	90	—	—	320	12	312	12,4	14	44,80
		II. Według zgłoszenia zatwierdzonego dnia 6 stycznia 1925 r. L. 36 odbywać się będzie w dniu 8 stycznia											
3	8/1	10	6000	—	120	—	—	345	16	330	16,5	14	48,30
		III. Według zgłoszenia zatwierdzonego dnia 10 stycznia 1925 r. L. 44 odbywać się będą w dniu 11 stycznia											
4	11/1	7	4500	—	80	—	—	300	10,5	273	11	14	42,00
5		14	4800	—	86	—	—	300	10	300,30	10,5	14	46,20
							i tak dalej						
											Obrachuneh za		
5	„	„	25300	—	466	—	—	1615	10,16	1525,30	10,5-16,5	14	226,10
										Kierownik browaru (podpis)			
									Sprawdzono: (podpis Kontroli Skarbowej)				
Do przeniesienia													
5	„	„	25300	—	466	—	—	1615	—	1525,30	—	14	226,10

(Strona 3).

Ilość piwa podlegającego kontroli — Według obliczenia z rubryk 9 i 14 (rubr. 9 mniej rubr. 14) — piwa pełnego — fermentacji dolnej	piwa pełnego — fermentacji górnej	piwa dubeltowego — fermentacji dolnej	piwa dubeltowego — fermentacji górnej	piwa mocnego — fermentacji dolnej	piwa mocnego — fermentacji górnej	Piwa słabego poniżej 9% ekstr. przy górnej fermentacji na mocy zezwolenia Min. Skarbu	Barwiącego	Dodatki po ukończeniu warki — dolew wody — Data i № zezwolenia	dolew wody — hl.	Przymieszki cukru rozpuszczonego lub piwa barwiącego	Wpłacono pod. od wyr. piwa — Miejsce wpłaty	za kwitem — Data	za kwitem — №	w postaci — Opłaty zasadn.	w postaci — Opłaty dodatkow.	UWAGI
hektolitrów w														Złotych		
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
2 warki piwa pełnego. Kierownik browaru (podpis)																
275,2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Kasa					
275.2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Skarb. Lipno	2/I 24	112	40	—	
warka piwa dubeltowego. Kierownik browaru (podpis)																
—	—	296,70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
2 warki piwa pełnego. Kierownik browaru (podpis)																
258,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
283,80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
												30/I	315	—	40	
miesiąc styczeń 1925 r.																
1092,20	—	296,70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40	40	
Uwaga: Od 1 I do 1/II r. b. otrzymano brzeczki gorącej (rubr. 9) 1615 hl., od wyrobu której przypada														40	40	
Wpłacono do Kasy Skarbowej w styczniu . . .														40	40	
Pozostaje na 1/II do uiszczenia . . .														—	—	
NB. Przy obrachunku np. za luty w miarę produkcji powyższy obrachunek będzie się przedstawiał jak niżej: od 1 I do 1/II otrzymano brzeczki gorącej (rubr. 9) 1615 hl. w miesiącu lutym ugotowano . . . . 2500 „ Razem . . . 4115 hl., od wyrobu której przypada . . .														40	80	
Wpłacono do Kasy Skarbowej do 1 II r. b.														—	40	
Razem uiszczono														40	80	
Pozostaje na 1 III 24 r. do uiszczenia														—	40	
i t. d.																
1092,20	—	296,70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40	40	

(Strona 1)

Izba Skarbowa w..
Urząd Akcyz i Mon. w..
Dyrekcja Okręgu Skarbowego w............................
Inspektorat Skarbowy w.......................................

Wzór № 2
(§ 57 rozp. wyk.)

KSIĄŻKA PODATKU OD PIWA (magazynowa).

Browar N. ....

(Imię i nazwisko właściciela) ....

w ....

Województwo ....

Starostwo ....

na rok 192.........

Objaśnienia (pouczenie).

1) Ilość przychodu i rozchodu piwa podaje się w hektolitrach z dwoma dziesiętnemi znakami.

2) Przychód piwa, jak wskazują rubryki №№ 2 — 6 może zawierać ilości piwa czy to własnego wyrobu, czy też otrzymanego z zewnątrz; wobec tego należy w podsumowaniach i przeniesieniach każde źródło poszczególne przychodu wykazywać oddzielną pozycją. Rozchód piwa wpisuje się raz na dzień z sumarycznego zestawienia książki pomocniczej (wzór № 2a).

3) Piwo zapisane już w książce na rozchód i opodatkowane, może być zwrócone do browaru, lub też piwo nieopodatkowane nie doszło do miejsca przeznaczenia (wysyłka za granicę, do innych browarów i t. p.). W takich razach:

a) w razie zwrotu piwa już opodatkowanego zapisuje się ilość piwa zwróconego do książki wzór № 4 (§ 10 przep. wyk.), w końcu zaś miesiąca podsumowania z rub. 10 — 12 i 15—17 przenoszą się do właściwych rubryk rozchodu książki podatku (z rub. 10—12 jako „odpisano",— z rubryk 15—17 jako właściwy dalszy rozchód: a) przy wydaniu do spożycia w rubrykach 7—10, b) w razie zniszczenia oddzielną pozycją „zniszczono" w rub. 15—18 niniejszej księgi).

b) w razie zaniechania wywozu przesyłki za granicę i pozostawienia jej w kraju, jak również w razie nieotrzymania w ciągu jednego miesiąca od dnia odprawy oznajmienią z poświadczeniem przejścia granicy odpisuje się w księdze podatku w rubrykach 11 — 14 (bez opłaty) ilość hl. zakwestjonowanych przesyłek, a jednocześnie dopisuje się do właściwych rubryk 7—10 (za opłatą).

Takie same wyrównanie przeprowadza się w razie niedojścia piwa nieopodatkowanego do innych fabryk (np. piwa barwnikowego) lub też jego ubytków w drodze.

4) Przychód w książce może być wyrównywanym w razie zmiany gatunków, zgodnie z pozwoleniem władz skarbowych (p. 7 objaśnienia na wierzchniej stronie wzoru № 1 książki warek do rub. 23—25).

5) Zapisy w książkach, miesięczne zamknięcia rachunków z ustaleniem obrotów materjałowych i gotówkowych, grupowanie dowodów, usprawiedliwiających przychód, rozchód i wpłaty kwot przypadającego podatku, które winny być dokonywane bezpośrednio przez przedsiębiorstwa, lub też przez odbiorców towarów, odsyłanie odpisów ksiąg do właściwych władz skarbowych i t. p. odbywa się zgodnie z przepisami z d. 1/XII 1923 r. o rachunkowości podatków pośrednich i dochodów monopolowych (Dz. U. M. S. № 1/24, poz. 22 §§ 1—6). Zarząd przedsiębiorstwa i wogóle każdy płatnik dokonywa wpłaty przypadającego podatku według deklaracji w 2 egz. (dopóki kasy nie wydają specjalnych pokwitowań) z wyszczególnieniem: od kogo, za jakie przedsiębiorstwo, za co (podatek od wyrobu piwa zasadniczy lub dodatkowy, podatek od spożycia piwa, 30% dodatku komunalnego i t. p.) i jaka kwota (słownie) jest wpłacana. Każdorazowo po zamknięciu rachunku miesięcznego i obliczenia przypadającego podatku spożywczego, należy w uwagach: I obliczać obroty piwa wysłanego zagranicę i II—należności, uiszczenia i zaległości 30% podatku komunalnego. Przykłady potrzebnych obrachunków miesięcznych i samego prowadzenia zapisów są podane na wzorze książki podatku wzoru № 2.

Organa Kontroli Skarbowej nie przyjmują w tych czynnościach żadnego udziału, gdyż za wszystko odpowiada przedsiębiorstwo, natomiast przy rewizjach browaru sprawdzają w książkach dokonane zapisy i dotyczące dowody. Rezultaty przeprowadzonych rewizyj zapisują do książek przez całą ich szerokość. Wszelkie zapisy i obrachunki w książkach winny być stwierdzane podpisami rewidentów i odpowiedzialnego kierownika browaru, względnie dyrektora.

(Strona 2).

Data zapisu	№ zacieru	Przychód piwa składa się: a) z ilości piwa, podlegającego kontroli według książki warek, b) z ustalonych przy obrachunkach i rewizjach nadwyżek, c) otrzymanego piwa z innych miejsc i jakich.				ROZCHÓD PIWA GOTOWEGO											
						podlegającego podatkowi				Wolnego od podatku — wysłano za granicę				wydano pracownikom browaru			
		Pełnego	Dubeltow.	Mocnego	Razem	Pełnego	Dubeltow.	Mocnego	Razem	Pełnego	Dubeltow.	Mocnego	Razem	Pełnego	Dubeltow.	Mocnego	Razem
		H E K T O L I T R Ó W															
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
z przeniesienia																	
Pozostało na 1/I 1925 r.			—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Styczeń z r. 1924		8400,00	220,00	973,75	9593,75	—											
2	—	—	—	—	—	120	180	153,75	453,75	1200	—	800	2000	60	40	20	120
3	1	275,20	—	—	275,20	60	—	—	60	—	—	—	—	—	—	—	—
„	2	275,20			275,20	40			40								
4						20			20					10			10
5						30			30					10			10
6						—			—					—			
7						10			10					2			2
8	3		296,70		296,70	30			30					—			
9						6			6					—			
10						8			8					—			
11	4	258,00			258,00	10			10					—			
„	5	283,80			283,80	4	30		34					6			6
i tak dalej do końca miesiąca.																	
(Przykład I) **Obrachunek za miesiąc Styczeń 1924 r.**																	
W stycz. 1925	5	9492,20	516,70	973,75	10982,65	338	210	153,75	701,75	1200		800	2000	88	40	20	148
W styczniu zwrócono do browaru piwa . , . . , ...						odpisano 2			odpisanó 2								
Nie stwierdzono w oznaczonym terminie przejścia przez granicę przesyłek piwa pełnego .						dopis. 100			dopis. 100	odpis. 100			odpis, 100				
						436	210	153,75	799.75	1100		800	1900	88	40	20	148
Obliczenie należnego podatku od piwa w ilosci 799,75 hl., wydanego w stycz. do spożycia, podlega na stosowaniu stopy podatkowej dla pierwszych 2000 hl.						po 6 zł.	po 9 zł.	a 12 zł.									
						436	210	153,75	799,75								

Do piwa opodatkowanego dochodzi piwo wysłane za granicę . . . . . . , ... 1900
i wydane pracownikom browaru 148
Razem bez podatku . . 2048

Uwaga I. Wysłano za granicę piwa . .		1900
Stwierdzono przejście granicy	1600	
Niedotrzymano terminu stwierdzenia przejścia granicy . .	100	1700
Pozostaje na 1/II do stwierdzenia . .		200

Uwaga II.

Kierownik browaru (podpis)

Sprawdzono (podpis Kontroli Skarbowej)

(Przykład II) **Obrachunek za miesiąc Luty 1925 r.**																	
W lutym 1925 r.	6	1390	400	—	1790	5500	20	—	5520	400	—	—	400	60	10	—	70
od 1.I do 1.II 25 r.	5	9492,20	516,70	973,75	10982,65	436	210	153,75	799,75	1100	—	800	1900	88	40	20	148
	11	10882,20	916,70	973,75	12762,65	5936	230	153,75	6319,75	1500	—	800	2300	148	50	20	218

Obliczanie należne podatku od piwa, wydanego do spożycia w lutym 5520 hl. . po 6,30
w/g 2 stawki ze stycznia . . 5152,25 po 9,90 5520
5152,25 hl, i 3-ci 367,75 hl. . . po 6.60 20
347,75

Do piwa opodatkowanego 6319,75 (rub. 10) dochodzi piwo wydane bez podatku (rubr. 14+18) 2518

Uwaga: I i II. Sposób obliczenia jak wskazano w obrachunku za styczeń

Do przeniesienia	11	10882,20	91670	973,75	12772,65	5936	230	153,75	6319,75	1500	—	800	230	148	50	20	218

(Strona 3).

Ogółem rubryki 10, 14 + 18	Pozostaje piwa: Pełnego	Pozostaje piwa: Dubeltowego	Pozostaje piwa: Mocnego	Pozostaje piwa: Razem	Przypadający podatek od spożycia piwa: Pełnego	Przypadający podatek od spożycia piwa: Dubeltowego	Przypadający podatek od spożycia piwa: Mocnego	Przypadający podatek od spożycia piwa: Razem	Na poczet należności: Odpisano, skreślono, umorzono	Na poczet należności: Wpłacono: Miejsce wpłacenia (Kasy Sk., P. K. O. i t. p.)	Wpłacono: Za kwitem: Data	Wpłacono: Za kwitem: №	Wpłacono: Za kwitem: kwota	Razem rubr. 28 + 32	Uwagi
	HEKTOLITRÓW				ZŁOTYCH								Złotych		
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
—	8400	220	973,75	9593,75	—		—	250	—	—	—	—	—	—	
2573,75										Kasa Skar. w Lublin.	3/I	42	250	—	
60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
40 30 40 — 12 30 6 8 10 40											11/I	132	800	—	
											29/I	350	1500	—	
2849,75 odpisano 2	7866,20	266,70	—	8132,90 dopisano 2	—	—	—	—	—	—	—	—	2550	2550	
2847.75	7866,20	266,70	—	8134,90	Należność za styczeń 1925 r. podatku spożywczego 2616 | 1890 1845			6351							
	Wobec wyczerpania pierwszych 2000 hl. naliczenie podatku spożywczego od rozchodu w lutym podlegać będzie wyższej 2-ej stawce w granicach 2847,85—8000 hl.				zaległość na 1/I 1925 r. . .			250							
					Razem. .			6601					2550	2550	
2847,75	od ilości 5152,25 hl. i następnej 3-ej 8000—10000 hl. i ponad 10000 hl.				Pozostaje na 1/II 25 r. zaległości podatku skredytowanego								1000		
					nieodroczonego								3051	4051	
					. Razem .									6601	
Na 1 stycznia 1925 r. pozostawało zaległ. podatku komunaln.								150							
W styczn. przypada 30⁰/₀ od 6351 zł. podat. spoż. (6351×30 / 100)								1905,30							
Razem . .								2055,30							
Wpłacono w styczniu do Kasy Skarbowej w Lublinie 5.11 29 I 25 r. №№ 45, 140, 351—150+30+100 zł. . . .								280							
Pozostaje na 1 lutego w zaległości . . . . . , .								1775,30							
(Po podsumowaniu obrotów za luty na stronicy oddzielnej, to jest po zakończeniu każdego miesiąca i po zamknięciu rachunku miesięcznego należy zapisy nowego miesięca rozpoczynać na nowej stronicy)															
5990 2847,75													13251	13251	
					Należność za luty 1925 r. podatku spożywczego.										
8837,75	3298,20	636,70	—	3934,90	zaległ. na 1/II 25 r.			34952.33							
					34754,33 198.—			4051							
	Wobec wyczerpania 1 i 2-ej stawki i częściowo 3-ej, razem do 8837.75 hl. naliczenia podatku od 1.III rb podlegać będą stawce 3-ej od 8837.75 — 10.000 hl. i ponad 10,000 hl.				Razem . .			39003,33	—	—	—	—	13251	13251	
8937,75					Pozostaje na 1/III zaległości podatku					skredytowane . .			2000	25752,33	
										nieodroczone . .			23752,33		
										Razem . .				39003,33	
8837,75	3298,20	636,70	—	3934,90	—	—	—	41553,33	—	—	—	—	15801	15801	

Okrąg Skarbowy (Strona 1). Wzór № 3
(§ 5 przep. wyk.)

....

KSIĄŻKA

pracowników browaru.......................... uprawnionych do otrzymania piwa zwolnionego od podatku.

Pouczenie.

1) W wykazie należy umieszczać tych pracowników browaru, którym przyznano prawo do otrzymywania piwa na swój użytek domowy na podstawie służbowego stosunku z przedsiębiorstwem.

2) Wykaz należy utrzymywać w porządku i przedstawić go na żądanie władzom skarbowym i dozorującym organom skarbowym do urzędowego użytku, nadto należy go wznowić po zużyciu lub też po uszkodzeniu przez liczne poprawki.

(Strona 2).

№ porządkowy	Data przyjęcia pracownika	Daty przyznania uprawnienia do poboru piwa	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Stanowisko służbowe	Dzienna porcja przydziału w litr.	Data odwołania uprawnienia	Data zwolnienia pracownika	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Okrąg Skarbowy (Strona 1). Wzór № 4
(§ 10 przep. wyk).

....

KSIĘGA

**wpisów piwa zwracanego do browaru ....
na miesiąc .... r.**

Pouczenie.

1) Piwo opodatkowane przy zwrocie do browaru celem umorzenia podatku należy zapisać w pozycjach 1 do 13 książki niniejszej; w poz. 6, 8 i 9 zapisuje się istotną ilość piwa zawartego w zwróconych naczyniach; w dalszym ciągu postępuje się z tem piwem jako z wyrobem nieopodatkowanym.

2) Jeśli piwo zwrócone ma być zniszczone jako niezdatne do innego użytku, to należy oznajmić o tem zamierzeniu właściwej Kontroli Skarbowej w ciągu trzech dni po przyjęciu piwa. Urzędnik obecny przy zniszczeniu wypełni pozycję 14, 21 do 23, zaznaczając w p. 25 sposób zniszczenia.

(Strona 2).

Przychód.

Liczba bieżąca	Dzień bieżący	Zwracającego nabywcy		W beczkach		W innych naczyniach			Z tego było piwa			Powód zwrotu
		Nazwisko	Adres	liczba	istotna zawartość	liczba	Istotna zawartość		pełnego	dubeltowego	mocnego	
							każdego	razem				
					litrów		litrów		litrów			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

(Strona 3).

Rozchód.

Dzień bieżący	Ponownie wydano bez zmiany piwa			Wzięto do przerobu piwa			Zniszczono pod dozorem urzędnika piwa			Ilość z pozycji 10 do 12 potrącono w księdze podatkowej	Uwagi przedsiębiorcy i urzędu skarbowego
	pełnego	dubeltowego	mocnego	pełnego	dubeltowego	mocnego	pełnego	dubeltowego	mocnego		
	litrów			litrów			litrów				
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

Okrąg Skarbowy

....

(Strona 1).

Wzór № 5
(§ 29 przep. wyk.)

W Y K A Z

pomieszczeń i naczyń browaru ....

Pouczenie.

1) Przedsiębiorca powinien przedstawić właściwemu inspektorowi wykaz niniejszy w dwóch okazach niepóźniej niż na dwa tygodnie przed uruchomieniem browaru. W wykazie należy oznaczyć:

w oddziale I: pomieszczenia warzelni, piwnic fermentacyjnych, składowych, rozlewni, tudzież wszelkie pomieszczenia otwarte i kryte przeznaczone do przechowywania, przerabiania lub też wysyłania surowców, brzeczki albo piwa, pomieszczenia do zwykłego przechowywania naczyń browarnianych i pomieszczenia przeznaczone dla czynności kontroli skarbowej;

„ II: wszelkie naczynia do zacierania, warzenia, studzenia, fermentacji, leżenia, przewożenia tudzież pompy i przewody do brzeczki i piwa;

„ III: wagi zwykłe i samoczynne tudzież młynki do słodu.

2) Do wykazu należy dołączyć zwyczajny plan sytuacyjny z oznaczeniem powyżej wymienionych pomieszczeń, zwłaszcza młynka.

3) Pomieszczenie do przechowywania słodu mielonego i cukru, dla ustawienia wag i młynka, piwnic, rozlewni i wydawania piwa muszą być zatwierdzone przez właściwego inspektora.

4) Pomieszczenia zaznaczone w oddziale I należy opatrzyć liczbą kolejną.

5) Pod wykazem przedsiębiorca mieści datę i podpis.

6) Jeden okaz zatwierdzony przez inspektora zwraca się przedsiębiorcy celem zachowania w całości przy aktach browaru, drugi okaz odsyła się do właściwego urzędu.

7) W razie uszkodzenia lub zużycia wykaz należy ponowić.

(Strona 2).

I. Wykaz pomieszczeń.

Liczba bieżąca	Oznaczenie i przeznaczenie	Położenie	UWAGI
1	2	3	4

1. Miejsce do przechowywania:
   a) słodu mielonego ...
   b) cukru ...
   c) farbnika ...
2. Piwnice dla piwa gotowego, lecz nieopodatkowanego umieszczono wyżej pod L.L. ...
3. Rozlewnia i ekspedycja piwa oznaczono wyżej pod L. L. ...
4. Piwo zwrotne będzie składane ...
5. Pomieszczenie przeznaczone dla zajęć organów Kontroli Skarbowej ...

Data i podpis.

Zatwierdzenie inspektora.

(Strona 3).

II. Wykaz naczyń.

Stanowisko lub miejsce przechowania pod liczbą od 1	Oznaczenie naczyń	Liczba kolejna	Pojemność litrów	Przychód		Rozchód		UWAGI
				Dzień i miesiąc	Poświadczenie urzęd.	Dzień i miesiąc	Poświadczenie urzęd.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Sprawdzono i zatwierdzono, data i podpis inspektora.

(Strona 4).

III. Wykaz wag (zwykłych i sumarycznych) i młynków.

Liczba i nazwa	Nośność	Przynależne odważniki	Stanowisko	UWAGI
1	2	3	4	5

Sprawdzono i zatwierdzono, data i podpis inspektora.

Data i podpis przedsiębiorcy.

Okrąg Skarbowy

....

(Strona 1).

Wzór № 6
(§ 31 rozp. wyk.)

WYKAZ BROWARÓW

Pouczenie.

1) Dla każdego browaru należy przeznaczyć osobny dział rejestru z liczbą kolejną i skorowizem alfabetycznym.

2) Rejestr wypełnia się na podstawie napływających wykazów i oznajmień od inspektorów.

3) Zmianę przedsiębiorcy należy zaznaczyć czerwonym atramentem.

4) Zmiany w stanie browaru oznacza się w rejestrze na podstawie wpływających oznajmień i protokółów przemiarowych. Usunięte naczynia należy skreślić czerwonym atramentem, nowo ustawione i zmienione stare naczynia wpisuje się kolejno.

5) W pozycji 4 należy zaznaczać stanowisko młynka i wag.

6) W razie zamknięcia browaru należy to zaznaczyć w rejestrze i skorowidzu, a odnośny dział przekreślić na krzyż czerwonym atramentem. Gdyby w zamkniętym browarze pozostały jeszcze panwie zdatne do warzenia piwa, to należy to zaznaczyć w osobnem uzupełnieniu do rejestru.

(Strona 2).

Browar..

Liczba bież.	Stan pomieszczeń			Stan naczyń					Rozchód naczyń		Uwagi
	Oznaczenie	Położenie	Przeznaczenie	Stanowisko w pomieszczeniu za L. L.	Oznaczenie	Liczba kolejna	Pojemność ltr.	Liczba dowodu	Data	Liczba dowodu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Okrąg Skarbowy

....

Wzór № 7
(rozp. wyk. § 37).

PROTOKÓŁ PRZEMIARU

kotłów warzelnych i t. p. służących do zbadania ilości brzeczki piwnej po ugotowaniu z chmielem.

Czynność rozpoczęto dnia.. o godzinie..................

Protokół spisano dnia ....

W dniu dzisiejszym przeprowadzono w browarze .... przemiar naczynia, w którem będzie się sprawdzało ilość brzeczki zagotowanej z chmielem.

Naczyniem tem jest kocioł warzelny.., który będzie oznaczony numerem..................

Przemiar potrzebny jest, ponieważ ....

....

Podczas całej poniżej opisanej czynności obecni byli nieprzerwanie:
1) ze strony władzy skarbowej ....

2) ze strony browaru: ....

Naprzód stwierdzili obecni, że naczynie było całkiem próżne, wszystkie strony spustowe i wentyle parowe zamknięte, dno zaś naczynia tak urządzone, że nie daje się przesunąć w sposób, któryby uszedł uwagi. Następnie zbadano kształt dna, czy jest ono proste, czy brzuchate, wzniesione do góry, czy wgniecione na dół, lub też wogóle w inny sposób odstępujące od powierzchni płaskiej. Przytem skonstatowano, że ....

Poza tem kształt i budowa naczynia jest następująca ....

Do kotła warzelnego wprowadzona jest wężownica parowa ....

Do przemiaru użyto wody o ciepłocie + ... °C [1]), wodę zmierzono cechowaną ....

Po wlaniu do kotła (kadzi) każdego hektolitra wody — każdej połowy hektolitra — czekano, aż zwierciadło wody całkiem się uspokoi. Potem tenże poziom wody zaznaczono dokładnie i wyraźnie na dostarczonej przez przedsiębiorcę browaru lasce mierniczej i wymierzono i zanotowano poniżej odległości każdej podziałki laski od poprzedniej, poczynając od samego dna kotła (kadzi).

Laskę mierniczą, sporządzoną z twardego drzewa wprowadzano zawsze w tem samem miejscu, które zaznaczono wyraźnie na krawędzi kotła (kadzi) za pomocą ....

Do równomiernego wprowadzenia laski mierniczej służy wodzidło, umieszczone na bocznej ścianie kotła warzelnego.

Przemiar prowadzono tak długo, póki kocioł nie mieścił już dalszego hektolitra — pół hektolitra — wody do wysokości, którą uznano za potrzebną dla sprawdzania ilości brzeczki piwnej [2]).

Rezultat przemiaru był następujący:

Po wlaniu:

....	hl.	wynosiła	odległość	od	dna	kotła	(kadzi)		....	mm.,
....	„	„	„	„	poprzedniej	podziałki	na	lasce	....	mm.,
....	„	„	„	„	„	„	„	„	....	„
....	„	„	„	„	„	„	„	„	....	„
....	„	„	„	„	„	„	„	„	....	„
....	„	„	„	„	„	„	„	„	....	„
....	„	„	„	„	„	„	„	„	....	„
....	„	„	„	„	„	„	„	„	....	„
....	„	„	„	„	„	„	„	„	....	„
	„	„	„	„	„	„	„	„		„

Ogółem przemierzono: .... hl. (słowami: ....

Następnie dla kontroli przemiaru ustawiono przed kotłem warzelnym (kadzią) na pomoście przedtem sprawdzonej wagi decymalnej .... (beczkę) i odtarowano ją (go). Poczem otwarto wentyl spustowy i napełniony .... (beczkę) prawie aż do brzegu wodą wypływającą z kotła (kadzi) odważono ją (go) i wagę zanotowano poniżej. Przed każdem ponownem napełnieniem .... (beczki) tarowano ją (go) ponownie na wadze, przyczem zawsze uważano na to starannie, aby .... (beczka) była całkiem próżna.

W ten sposób przeniesiono w powyższe naczynie bez straty całą ilość wody zawartej w kotle (kadzi).

Odważenie wody spuszczonej z kotła (kadzi) dało następujące rezultaty:

1.	Napełnienie		(beczki)	....	kg.
2.	„	„	„	....	„
3.	„	„	„	....	„
4.	„	„	„	....	„
5.	„	„	„	....	„
6.	„	„	„	....	„
7.	„	„	„	....	„
		to jest razem		....	kg.

czyli .... hl. .... l. (słowami ....).

[1]) woda nie może mieć wyższej ciepłoty jak + 15° C.

[2]) jeżeli wymierzono całą pojemność kotła, należy przekreślić słowa „do wysokości, którą uznano za potrzebną do sprawdzania ilości brzeczki piwnej. W tym wypadku należy wodą wlewać pod koniec litrami, aż się przeleje przez brzegi i jako pojemność kotła przyjąć ilość litrów wlanych z wyjątkiem ostatniego litra".

A zatem rezultat przemiaru nalewem wody wynosi .... hl. .... l.
„ „ za pomocą odważania .... „ .... „

Czyli przy odważaniu okazało się $\frac{\text{więcej}}{\text{mniej}}$ . . .. hl. .... l.
to jest .... procent ilości wody wymierzonej.

Celem odróżnienia laski mierniczej przed wymierzeniem jej, ubezpieczono ją plombą ołowianą z odciskiem............ . Podpisanemu niżej przedsiębiorcy browaru przepisano jako obowiązek, by w ciągu .... dni opatrzył laskę mierniczą dokładnemi i wyraźnemi podziałkami, oznaczającemi hektolitry — pół hektolitry — ściśle zgodnie z urzędowemi znakami i by laskę tę przechowywał w nienaruszonym stanie w miejscu na to przeznaczonem, a mianowicie w ....

Protokół niniejszy spisano podczas przemiaru w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden po zatwierdzeniu go przez władzę skarbową I inst. zostanie doręczony przedsiębiorcy browaru. Ten ostatni obowiązany jest najpóźniej w ciągu .... dni po otrzymaniu z powrotem protokółu oznaczyć w sposób przepisany sprawdzoną [1]) — zgłoszoną — pojemność w litrach na kotle (kadzi) wraz z numerem, sam zaś protokół przechować w okładce na pisma urzędowe.

O godzinie .... ukończono czynności przemiaru, poczem jeszcze raz przeczytano w całości ba egzemplarze protokółu i po wyrażeniu zgody wszystkich obecnych, podpisano własnoręcznie.

Ze strony przedsiębiorstwa: Ze strony Skarbu:

Obliczenie pojemności sprawdzono i ....

.... dnia .... 19.

Okrąg Skarbowy
....

Wzór № 7a
(Rozp. wyk. art. 37).

PROTOKÓŁ

przemiaru naczyń, które nie służą do badania ilości brzeczki piwnej po ugotowaniu z chmielem.

Czynność rozpoczęto dnia .... o godzinie ....
Protokół spisano dnia ....

W dniu dzisiejszym przeprowadzono w browarze ....
przemiar .... , któr będzie oznaczon numerem
Przemiar potrzebny jest, ponieważ ....
....

Przemiar dokonuje się stosownie do § 37 rozporządzenia wykonawczego sposobem geometrycznym — na zarządzenie władzy skarbowej I inst. nalewem wody.

Podczas całej poniżej opisanej czynności obecni byli nieprzerwanie:

1) ze strony władzy skarbowej: ....

2) ze strony browaru ....

Naprzód stwierdzili obecni, że naczynie było całkiem próżne, jego otwór spustowy zamknięty, a dno tak urządzone, że nie daje się przesunąć w sposób, któryby uszedł uwagi. Następnie zbadano kształt dna, czy jest ono proste, czy brzuchate, wzniesione do góry, czy wgłębione na dół, lub też w ogóle w inny sposób odstępujące od powierzchni płaskiej. Przytem skonstatowano, że ....
....

Poza tem kształt i budowa naczynia jest następująca ....
....

Naczynie miało podczas przemiaru następujące położenie: [2]) ....
....

Następnie przystąpiono do przemiaru geometrycznego, który dał następujące wyniki:

1) największa górna średnica w świetle wynosi: .... cm.
2) najmniejsza „ „ „ „ .... „
3) największa dolna „ „ „ .... „
4) najmniejsza „ „ „ „ .... „

przeciętna średnica: .... cm.

[1]) Pojemność zbadana przy przemiarze tylko wtedy uwidocznia się na kotle (kadzi), jeżeli jest to pojemność całego kotła.

[2]) Tutaj winien organ skarbowy umieścić ręczny rysunek naczynia i określić dokładnie jego położenie przez podanie odległości brzegu naczynia od posadzki, lub w inny sposób. Należy również uwidocznić, czy naczynie jest pochylone i na którą stronę. Jeżeli naczynie nie stoi pionowo, to należy zaznaczyć punkt krawędzi najwyżej położony i punkt najniżej położony.

5) zewnętrzny obwód naczynia u góry wynosi: .... cm.
6) „ „ „ u dołu „ .... „
7) wewnętrzna wysokość w środku „ .... „ średnia wysokość:
8) „ „ na ścianach bocz. „ .... „
9) zewnętrzna „ „ „ „ „ .... „ .... cm.

dla naczyń, których boczne ściany tworzą płaszczyzny proste:

1) górna długość jednego boku w świetle wynosi: .... cm.
2) „ „ drugiego „ „ „ .... „ średnia długość:
3) dolna „ jednego „ „ „ .... „
4) „ „ drugiego „ „ „ .... „ .... cm.
5) górna szerokość jednego „ „ „ .... „ średnia szerokość:
6) „ „ drugiego „ „ „ .... „
7) dolna „ jednego „ „ „ .... „ .... cm.
8) „ „ drugiego „ „ „ .... „
9) największa wewnętrzna wysok. na bocz. ścianach .... „ średnia wysokość:
10) „ „ „ „ „ „ .... „ .... cm.

Według tablic urzędowych okazuje się pojemność .... litrów, słowami: ....

Potem dokonano przemiaru nalewem wody, której ciepłota nie przekraczała + 15° C.

a) przemiar od dołu do góry [1])

ocechowaną .... ustawiono poziomo i napełniono wodą do znaku cechowniczego. Następnie przelano wodę bez straty do przemierzanego naczynia i powtarzając to postępowanie, przy końcu z dolewem pojedyńczych litrów, skonstatowano, że stan wody, mierzony cechowanym metrem przy punkcie .... rysunku ręcznego wynosił po wlaniu:

....	l.	.... mm.	....	l.	.... mm.
....	„	.... „	....	„	.... „
....	„	.... „	....	„	.... „
....	„	.... „	....	„	.... „
....	„	.... „	....	„	.... „

Przemiar przeprowadzono aż do przelewania się wody przez brzeg naczynia.
Całkowita pojemność naczynia wynosi .... litrów, słowami: ....

b) przemiar od góry do dołu.

Naczynie napełnione wodą aż do przelewania się tej ostatniej przez najniższy punkt krawędzi naczynia. Wysokość poziomu wody w punkcie tym, oznaczonym w rysunku ręcznym ...., odmierzona cechowaną miarą metryczną wynosi .... milimetrów. Następnie spuszczano wodę z naczynia przemierzanego do naczynia pomocniczego, którego pojemność zbadano poprzednio za pomocą nalania wody ocechowaną .... Naczynie pomocnicze miało pojemność .... litrów. Czynność odpuszczania wody powtarzano aż do zupełnego jej wyczerpania przy użyciu pod koniec miar litrowych, okazało się przytem, że mierząc zawsze przy punkcie ....

odpuszczano wody:				czyli, że naczynie mieści przy napełnieniu:		
od	do	mm.	l.	do	mm.	l.
„	„	„	„	„	„	„
„	„	„	„	„	„	„
„	„	„	„	„	„	„

słowami ....

Protokół niniejszy spisano podczas przemiaru w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden po zatwierdzeniu go przez władzę skarbową I inst. zostanie doręczony przedsiębiorcy browaru. Ten ostatni obowiązany jest w ciągu .... dni po otrzymaniu z powrotem protokółu oznaczyć w sposób przepisany na naczyniu sprawdzoną jego pojemność .... litrów wraz z numerem ...., sam zaś protokół przechować w okładce na pisma urzędowe.

O godzinie .... ukończono czynności przemiaru, poczem jeszcze raz przeczytano w całości oba egzemplarze protokółu i po wyrażeniu zgody wszystkich obecnych, podpisano własnoręcznie.

Ze strony przedsiębiorstwa: Ze strony Skarbu:

Obliczenie pojemności sprawdzono i ....

............dnia .... 19 ....

....

[1]) Za pomocą nalewu wody mierzy się albo od dołu do góry według wzoru a, albo też od góry do dołu według wzoru b

Okrąg Skarbowy

....

Wzór № 8
(§ 41 przep. wyk.)

Oznajmienie o zmianie naczyń.

Niżej podpisany oznajmia, że w browarze .... 1) usuwa się (kadź zacierną, panwię i t. p. L. L. 00) ...., 2) ustawia się (chłodnię L. 00) ....

(2 okazy) podpis

Powyższe otrzymano (data i podpis inspektora).

Stosownie do powyższego oznajmienia 1) usunięto ....
2) ustawiono nową chłodnię (za L. 00) o pojemności 00 L.

Data i podpis inspektora.

Okrąg Skarbowy

....

Wzór № 9
(§ 45 rozp. wyk.)

Zgłoszenie warki.

Oznajmia się, że w browarze .... zamierza się dokonać w okresie od dnia .... do dnia .... 00 warek, jak to poniżej wyszczególnione.

Liczba kolejna	Dzień warki	Godzina rozpoczęcia zacieru	Godzina ukończenia warki	Waga materjału do zacieru w kilogramach				Ilość brzeczki zarodowej w hektltr.	Rodzaj piwa i stopniowanie: zwykłe, mocne itp.		Uwagi
				słodu jęczm.	słodu innego	chmielu	cukru		dolnej fermentacji	górnej fermentacji	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Data i podpis.

L.

Powyższe oznajmienie otrzymano dn. .... o godz. ....

Podpis inspektora.

(Strona 1)

Izba Skarbowa w ....
Urząd akcyz i monop. wzgl. ....
Dyrekcja Okr. Skarb. ....
Inspektor Skarbowy ....

Wzór № 9-a
(§ 58 rozp. wyk.)

KSIĄŻKA POMOCNICZA ROZCHODU PIWA

Browaru N. .... (Imię i nazwisko właściciela) .... w ....
Województwo .... Starostwo ....
na rok 192 ....

O b j a ś n i e n i a:

1. Do książki tej wpisują się wszelkie ilości piwa, wydawanego z browaru bezwłocznie po wydaniu Rozchód podaje się w hektolitrach z dwoma dziesiętnemi znakami. Po ukończeniu dziennego wydawania i wysyłek piwa podsumowują się oddzielnie pozycje i otrzymane ilości sumaryczne z rubryk 8—20 wpisują się do odnośnych rubryk książki podatkowej od piwa (magazynowej) wzoru № 2.

2. Książka ta winna być prowadzona przez administrację browaru z całą dokładnością, czysto i czytelnie, za co odpowiada przedsiębiorca.

(Strona 2.)

DATA		Wydano piwa z pomieszczeń browaru, gdzie się piwo rozlewa i wydaje.					Wydano z browaru piwa, podlegającego podatkowi.			
		w beczkach		w szkle		Razem	Pełnego	Dubeltowego	Mocnego	Razem
		№	Pojemn. w litr.	Licz.	Pojemn. w litr.	rubr. 6 + 7	H e k t o l i t r ó w			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	2 Styczn.	1, 2, 3,	a 40	15000	a 1	240	120	150	—	270
		12, 15	„ 30	1025	a 1,5	183,75	—	30	153,75	183,75
		20, 21, 40, 50, 90, 95	„ 100	40000	„ 2	2000	—	—	—	—
				40	„ 3 i t.	120 d.	—	—	—	—
						2573,75	120	180	153,75	453,75

(Strona 3.)

Wysłano z browaru piwa za granicę bez podatku				Wydano piwa pracownikom browaru bez podatku				Ogółem rubryki 11+15+19	
Pełnego	Dubeltowego	Mocnego	Razem	Pełnego	Dubeltowego	Mocnego	Razem		UWAGI
H	E	K	T	O	L	I	T	R	Ó W
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1200	—	800	2000						
—	—	—	—	60	40	20	120		
1200	—	800	2000	60	40	20	120	2573,75	

Kierownik browaru (podpis).

Okrąg Skarbowy .... *(Strona 1).* **Wzór № 10** (Rozp. wyk. § 50).

KSIĄŻKA NA CUKIER

przeznaczony do wyrobu piwa

browaru .... w .... za .... kwartał

roku obrachunkowego 19 ..

Pouczenie.

1. Na zewnętrznej stronie na dole należy podać rodzaj surowca cukrowego (np. cukier buraczany, skrobiowy, barwniki cukrowe, piwo barwnikowe i t. p.), który do wyrobu piwa przechowuje się na zapasie. Jeżeli do wyrobu piwa używa się różnych rodzajów cukru, lub cukru i piwa barwnikowego, należy dla każdego gatunku założyć osobny oddział i na zewnętrznej stronie książki podać liczbę stronicy oddziału każdego.

2. W „przychodzie" należy wciągać każdą pozycję natychmiast po nadejściu do browaru, a mianowicie wagę netto w całych kilogramach i w dziesiątych kilograma. Każdy przychód musi być pokryty odpowiadającemi mu rachunkami, listami przewozowemi i t. p., które ułożone należycie przechowuje się przy książce.

3. „Rozchód" należy również notować jako wagę netto w całych i dziesiątych kilograma natychmiast, jak tylko usunie się ze składu czy to do wyrobu piwa, czy do innych celów. Na pobranie do innych celów, jak do wyrobu piwa, trzeba uzyskać poprzednio zezwolenie urzędu kontroli skarbowej.

4. Jeżeli cukru i t. d. używa się przy wyrobie piwa wcześniej nim sprawdzi się w warzelni ilość gorącej brzeczki chmielowej, należy wciągnąć go jako rozchód w rubr. 4 i 5, przy późniejszem zaś użyciu w rubrykach 6 i 7.

5. Rubryki 7 i 8 należy tylko wtedy wypełnić, jeżeli do brzeczki lub do piwa dodaje się piwa barwnikowego, lub cukru w formie płynu, lub roztworu w czasie po sprawdzeniu ilości brzeczki gorącej i tylko wtedy, jeżeli jako środka rozpuszczającego nie użyto części brzeczki lub piwa.

6. Kierownik urzędu kontroli skarbowej ma prawo każdej chwili zbadać stan zapasów w obecności przedsiębiorcy browaru lub jego zastępcy.

7. Z końcem kwartału należy książkę zamknąć. W tym celu winien przedsiębiorca browaru zliczyć rubrykę 7 przychodu, odjąć od niej sumę rozchodu (rubryki 4, 6 i 11) i ten rezultat wpisać do książki na cukier dla następnego kwartału. Zamkniętą książkę należy przedłożyć urzędowi kontroli skarbowej najpóźniej do trzeciego dnia miesiąca następnego.

SPIS RZECZY.

Rodzaj cukru i t. p.	Stronica	Rodzaj cukru i t. p.	Stronica

(Strona 2).

Strona ....

Gatunek cukru i t. p. ....

Przychód.

№ bieżący	Wprowadzenie na tetytorjum browaru			Przyjęte opakowania				Waga netto cukru lub piwa barwnikowego		Pochodzenie cukru lub piwa barwnikowego (nazwisko i adres sprzedawcy i t. p.)	Oznaczenie dowodów (rachunków i t. p.) i uwagi
	Dzień	Godzina		ilość rodzaj	oznaczenie	waga brutto					
		przed połudn.	po poł.			kg.	1/10	kg.	1/10		
1	2	3		4	5	6		7		8	9

(Strona 3).

Rozchód.

№ bieżący	Pobranie dla użycia przy wyrobie piwa									Pobranie do innych celów					Uwagi	
	Dzień	Godzina przed poł.	Godzina po poł.	podczas warzenia: waga netto kg.	podczas warzenia: waga netto 1/10	№ warek	po warzeniu: waga netto kg.	po warzeniu: waga netto 1/10	po warzeniu: ilość ltr. łącznie z rozpuszcz.	№ ilość ltr. warek	Dzień	Godzina przed poł.	Godzina po poł.	waga netto kg.	waga netto 1/10	prowadzącego książkę	organu skarbowego
1	2	3		4		5	6		7	8	9	10		11		12	13
						Wpisano w książce				Wpisano do książki							

Okrąg Skarbowy ....

(Strona 1).

Wzór № 11
(§ 67 rozp. wyk.)

WYKAZ

wzorów drobnych naczyń do wywozu piwa

browaru ....

Pouczenie.

1. Zezwala się wywozić piwo z browaru tylko w takich drobnych naczyniach, jakie były zgłoszone inspektorowi kontroli skarbowej z przedstawieniem wzorów naczyń. Na naczyniach zaznacza się firmę browaru i adres.
2. Zgłoszenie wzorów naczyń czyni się wpisem w poz. 1 do 5 i przedstawieniem ich inspektorowi przy pierwszej obecności w browarze.
3. Po obejrzeniu wzorów i sprawdzeniu wpisów inspektor oznacza je urzędowo i wręcza przedsiębiorcy dla przechowania przy aktach browaru.
4. W razie zmiany wzorów na inne, oznajmia się o tem inspektorowi kontroli skarbowej, który zdejmie z usuwanych wzorów cechy urzędowe i spowoduje odpowiednią wzmiankę w poz. 6.

(Strona 2).

Liczba bieżąca	Data zgłoszenia wzoru	Rodzaj naczynia	Pojemność	Brzmienie etykiety lub cech stałych	Data usunięcia wzoru	Uwagi urzędników skarbowych
1	2	3	4	5	6	7

Sprawy walutowe.

609.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 października 1924 r.

o wypuszczeniu biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1 p. c. — 3 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 24 września 1924 r., postanwiam, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia biletów skarbowych serjami z terminem płatności nie dłuższym nad 6 miesięcy od daty wypuszcenia poszczególnych serji na sumę ogólną 75 miljonów złotych.

§ 2. Bilety skarbowe wolne są od podatku od kapitałów i rent.

§ 3. Bilety skarbowe mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo pupilarne i mogą być używane do lokowania kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jakoteż kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacyj publicznych, kaucyj cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

§ 4. Bilety skarbowe zaliczają się do tytułów na okaziciela, wypuszczanych przez Państwo, które nie podlegają działaniu ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406) zgodnie z punktem 2 art. 13 tejże ustawy w redakcji ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 637).

§ 5. Bilety skarbowe ulegają przedawnieniu po upływie lat dziesięciu, poczynając od dnia ich płatności.

§ 6. Termin otwarcia emisji poszczególnych seryj, miejsce i sposób sprzedaży oraz wykupu obligacyj, wysokość odcinków, wysokość oraz sposób wypłaty odsetek od biletów skarbowych ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 9 października 1924 r., Nr. 88, poz. 833).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, 26149. 17.X. 1924 r.